

Επίσημη Εφημερίδα C 303 της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

64ο έτος
29 Ιουλίου 2021

Περιεχόμενα

I Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

2021/C 303/01	Σύσταση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπεζας, της 23ης Ιουλίου 2021, σχετικά με την κατάργηση της σύστασης ΕΚΤ/2020/62, (ΕΚΤ/2021/31)	1
---------------	--	---

II Ανακοινώσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2021/C 303/02	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση M.10313 — CVC/CDPQ/WAVS) (!) ...	3
2021/C 303/03	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση M.10268 — SYNEX/Tech Data) (!)	4

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2021/C 303/04	Ισοτιμίες του ευρώ — 28 Ιουλίου 2021	5
---------------	--	---

EL

(!) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

Εποπεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ

2021/C 303/05	Αναγγελία της Νορβηγίας οσον αφορά την οδηγία 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερευνησης και παραγωγής υδρογονανθρακων — Πρόσκληση υποβολής αιτήσεων για χορήγηση αδειών παραγωγής πετρελαίου στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα – Χορήγηση αδειών σε προκαθορισμένες περιοχές για το 2021	6
2021/C 303/06	Κρατική ενίσχυση – Απόφαση για μη προβολή αντιρρήσεων	9

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο ΕΖΕΣ

2021/C 303/07	Αποφαση του Δικαστηριου της 25ης Μαρτίου 2021 στην υπόθεση E-3/20 — Νορβηγική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας (<i>Helse- og omsorgsdepartementet</i>) κατά Anniken Jenny Lindberg (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — οδηγία 2005/36/ΕΚ — αναγνώριση των επαγγελματιών προσόντων — πρόσβαση στο επάγγελμα του οδοντίατρου — αυτόματη αναγνώριση)	10
2021/C 303/08	Αποφαση του Δικαστηριου της 25ης Μαρτίου 2021 στην υπόθεση E-4/20 — Tor-Arne Martinez Haugland κ. λπ. κατά της νορβηγικής κυβέρνησης, εκπροσωπούμενης από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας (<i>Helse- og omsorgsdepartementet</i>) (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — οδηγία 2005/36/ΕΚ — αναγνώριση των επαγγελματιών προσόντων — πρόσβαση στο επάγγελμα του ψυχολόγου — γενικό σύστημα αναγνώρισης — έννοια του «ίδιου επαγγέλματος»)	11

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2021/C 303/09	Ανακοίνωση για την έναρξη επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ασπαρτάμης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας	12
2021/C 303/10	Ανακοίνωση για τη λήξη της ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ	23

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2021/C 303/11	Κρατική Ενίσχυση — Ιταλία — Κρατική ενίσχυση SA.55678 (2019/NN) — Νέο δάνειο στην Alitalia — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾	24
---------------	--	----

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 23ης Ιουλίου 2021

σχετικά με την κατάργηση της σύστασης ΕΚΤ/2020/62

(ΕΚΤ/2021/31)

(2021/C 303/01)

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στις 27 Μαρτίου 2020 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) εξέδωσε τη σύσταση ΕΚΤ/2020/19 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽²⁾ με την οποία συνέστησε στα πιστωτικά ιδρύματα να απέχουν τουλάχιστον μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2020 από την καταβολή μερισμάτων και την ανάληψη οποιασδήποτε αμετάκλητης δέσμευσης προς τούτο, καθώς επίσης και από την επαναγορά (buy-back) μετοχών, που σκοπό έχουν την αποζημίωση των μετόχων. Στις 27 Ιουλίου 2020 η ΕΚΤ εξέδωσε τη σύσταση ΕΚΤ/2020/35 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽³⁾ με την οποία παρέτεινε ως την 1η Ιανουαρίου 2021 τη διάρκεια ισχύος της ως άνω σύστασης.
- (2) Παρά τη βελτίωση των μακροοικονομικών συνθηκών και τη μείωση του επιπέδου οικονομικής αβεβαιότητας λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19, τα επίπεδα οικονομικής αβεβαιότητας παρέμειναν υψηλά στα τέλη του 2020 και συνέχισαν να επηρεάζουν την ικανότητα των τραπεζών να προβλέπουν τις μεσοπρόθεσμες κεφαλαιακές τους ανάγκες. Ενόψει της εν λόγω συνεχιζόμενης αβεβαιότητας η ΕΚΤ εξέδωσε τη σύσταση ΕΚΤ/2020/62 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽⁴⁾ σχετικά με την κατάργηση της σύστασης ΕΚΤ/2020/35, συστήνοντας, ωστόσο, άκρα σύνεση όταν τα πιστωτικά ιδρύματα λαμβάνουν αποφάσεις περί καταβολής μερισμάτων ή επαναγοράς μετοχών ή όταν καταβάλλουν μερίσματα ή επαναγοράζουν μετοχές με σκοπό την αποζημίωση των μετόχων.
- (3) Οι πρόσφατες μακροοικονομικές προβλέψεις συνεπάγονται την έναρξη της ανάκαμψης της οικονομίας, καθώς και περαιτέρω μείωση του επιπέδου οικονομικής αβεβαιότητας. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ θεωρεί ότι δεν υφίστανται πλέον οι λόγοι στους οποίους βασίζεται η σύσταση ΕΚΤ/2020/62. Η μείωση του επιπέδου οικονομικής αβεβαιότητας επιτρέπει την ενδελεχή εποπτική αξιολόγηση του συνετού χαρακτήρα του σχεδιασμού των τραπεζών όσον αφορά τη διανομή μερισμάτων και τις επαναγορές μετοχών σε ατομική βάση με προσεκτική, μελλοντικά προσανατολισμένη αξιολόγηση του σχεδιασμού όσον αφορά το κεφάλαιο στο πλαίσιο του συνήθους εποπτικού κύκλου,

⁽¹⁾ ΕΕ L 287 της 29.10.2013, σ. 63.

⁽²⁾ Σύσταση ΕΚΤ/2020/19 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 27ης Μαρτίου 2020, σχετικά με τις διανομές μερισμάτων στη διάρκεια της πανδημίας της νόσου COVID-19 και την κατάργηση της σύστασης ΕΚΤ/2020/1 (ΕΕ C 102 I της 30.3.2020, σ. 1).

⁽³⁾ Σύσταση ΕΚΤ/2020/35 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 27ης Ιουλίου 2020, σχετικά με τις διανομές μερισμάτων στη διάρκεια της πανδημίας της νόσου COVID-19 και την κατάργηση της σύστασης ΕΚΤ/2020/19 (ΕΕ C 251 της 31.7.2020, σ. 1).

⁽⁴⁾ Σύσταση ΕΚΤ/2020/62 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 15ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με τις διανομές μερισμάτων στη διάρκεια της πανδημίας της νόσου COVID-19 και την κατάργηση της σύστασης ΕΚΤ/2020/35 (ΕΕ C 437 της 18.12.2020, σ. 1).

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Η παρούσα σύσταση καταργεί τη σύσταση ΕΚΤ/2020/62 από τις 30 Σεπτεμβρίου 2021.

Φρανκφούρτη, 23 Ιουλίου 2021.

Η Πρόεδρος της ΕΚΤ
Christine LAGARDE

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση M.10313 — CVC/CDPQ/WAVS)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(2021/C 303/02)

Στις 23 Ιουλίου 2021, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την χαρακτηρίσει συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στα αγγλικά και θα δημοσιοποιηθεί χωρίς τα επιχειρηματικά απόρρητα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τη σχετική με τις συγκεντρώσεις ενότητα του δικτυακού τόπου της Επιτροπής για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ο δικτυακός αυτός τόπος παρέχει διάφορα μέσα που βοηθούν στον εντοπισμό μεμονωμένων αποφάσεων για συγκεντρώσεις, όπως ευρετήρια επιχειρήσεων, αριθμών υποθέσεων και ημερομηνιών, καθώς και τομεακά ευρετήρια,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=el>) με αριθμό εγγράφου 32021M10313. Ο δικτυακός τόπος EUR-Lex αποτελεί την επιγραμμική πρόσβαση στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

**Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση
(Υπόθεση M.10268 — SYNnex/Tech Data)**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2021/C 303/03)

Στις 23 Ιουλίου 2021, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την χαρακτηρίσει συμβίβαστη με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στα αγγλικά και θα δημοσιοποιηθεί χωρίς τα επιχειρηματικά απόρρητα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τη σχετική με τις συγκεντρώσεις ενότητα του δικτυακού τόπου της Επιτροπής για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ο δικτυακός αυτός τόπος παρέχει διάφορα μέσα που βοηθούν στον εντοπισμό μεμονωμένων αποφάσεων για συγκεντρώσεις, όπως ευρετήρια επιχειρήσεων, αριθμών υποθέσεων και ημερομηνιών, καθώς και τομεακά ευρετήρια,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=el>) με αριθμό εγγράφου 32021M10268. Ο δικτυακός τόπος EUR-Lex αποτελεί την επιγραμμική πρόσβαση στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

28 Ιουλίου 2021

(2021/C 303/04)

1 ευρώ =

Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία	Νομισματική μονάδα		Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,1807	CAD	δολάριο Καναδά	1,4840
JPY	ιαπωνικό γιεν	129,97	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	9,1880
DKK	δανική κορόνα	7,4373	NZD	δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,7013
GBP	λίρα στερλίνα	0,85095	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	1,6057
SEK	σουηδική κορόνα	10,1963	KRW	ουόν Νότιας Κορέας	1 362,99
CHF	ελβετικό φράγκο	1,0802	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	17,4792
ISK	ισλανδική κορόνα	148,40	CNY	κινεζικό ρενμινπί γιουάν	7,6722
NOK	νορβηγική κορόνα	10,4828	HRK	κροατική κούνα	7,5066
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	IDR	ρουπία Ινδονησίας	17 117,84
CZK	τσεχική κορόνα	25,625	MYR	μαλαισιανό ρινγκίτ	5,0003
HUF	ουγγρικό φιορίνι	359,72	PHP	πέσο Φιλιππινών	59,465
PLN	πολωνικό ζλότι	4,5965	RUB	ρωσικό ρούβλι	86,7666
RON	ρουμανικό λέου	4,9213	THB	ταϊλανδικό μπατ	38,780
TRY	τουρκική λίρα	10,0973	BRL	ρεάλ Βραζιλίας	6,0931
AUD	δολάριο Αυστραλίας	1,6081	MXN	πέσο Μεξικού	23,5823
			INR	ινδική ρουπία	87,8330

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΧΩΡΟ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΖΕΣ

Αναγγελία της Νορβηγίας οσον αφορά την οδηγία 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων

Πρόσκληση υποβολής αιτήσεων για χορήγηση αδειών παραγωγής πετρελαίου στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα – Χορήγηση αδειών σε προκαθορισμένες περιοχές για το 2021

(2021/C 303/05)

Το νορβηγικό Υπουργείο Πετρελαίου και Ενέργειας καλεί με την παρούσα τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν αιτήσεις για χορήγηση αδειών παραγωγής πετρελαίου δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων ⁽¹⁾.

Άδειες παραγωγής θα χορηγηθούν μόνο σε μετοχικές εταιρείες καταχωρισμένες στη Νορβηγία ή σε άλλο κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: συμφωνία ΕΟΧ) ή σε φυσικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος που είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας ΕΟΧ.

Σε εταιρείες που δεν κατέχουν άδειες στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα μπορεί να χορηγηθεί άδεια παραγωγής, εφόσον έχουν προεπιλεγεί για την απόκτηση τέτοιων αδειών στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα.

Το Υπουργείο επιφυλάσσει ισότιμη μεταχείριση, τόσο στις εταιρείες που υποβάλλουν αίτηση μεμονωμένα, όσο και σε εκείνες που υποβάλλουν αίτηση ως μέλη ομάδας εταιρειών. Όλοι οι αιτούντες, τόσο εκείνοι που υποβάλλουν μεμονωμένη αίτηση, όσο και εκείνοι που ανήκουν σε ομάδα εταιρειών και υποβάλλουν κοινή αίτηση, θα εξεταστούν ως αιτούντες για χορήγηση άδειας παραγωγής. Το Υπουργείο μπορεί, βάσει των αιτήσεων που θα υποβληθούν από ομάδες εταιρειών ή από μεμονωμένους αιτούντες, να συστήνει ομάδες κατόχων αδειών στους οποίους θα χορηγηθεί νέα άδεια παραγωγής, μεταξύ άλλων αποκλείοντας αιτούντες από ομαδική αίτηση και προσθέτοντας μεμονωμένους αιτούντες, καθώς και να ορίζει τον φορέα εκμετάλλευσης για τις ομάδες αυτές.

Για την κατακύρωση συμμετοχής σε άδεια παραγωγής, οι κάτοχοι αδειών υποχρεούνται να συνάπτουν σύμβαση για την άσκηση πετρελαϊκών δραστηριοτήτων, σύμβαση κοινής εκμετάλλευσης και λογιστική σύμβαση. Εάν η άδεια παραγωγής περιλαμβάνει στρωματογραφικές υποδιαιρέσεις, οι κάτοχοι των δύο αδειών που υποδιαιρούνται με τον τρόπο αυτό υποχρεούνται επίσης να συνάπτουν ειδική σύμβαση κοινής εκμετάλλευσης, η οποία θα ρυθμίζει τις εν προκειμένω μεταξύ τους σχέσεις.

Μετά την υπογραφή των εν λόγω συμβάσεων, οι κάτοχοι αδειών θα συστήνουν κοινοπραξία στην οποία το ποσοστό της συμμετοχής τους θα είναι πάντοτε ίσο με το ποσοστό της συμμετοχής τους στην άδεια παραγωγής.

Τα σχετικά με την άδεια έγγραφα θα βασίζονται κυρίως στα συναφή έγγραφα της διαδικασίας χορήγησης αδειών σε προκαθορισμένες περιοχές για το 2020. Σκοπός είναι να ενημερωθούν οι υποψήφιοι αιτούντες για τα κυριότερα στοιχεία τυχόν προσαρμογών του πλαισίου πριν από την υποβολή των αιτήσεων.

Κριτήρια για τη χορήγηση άδειας παραγωγής

Για να προωθηθεί η χρηστή διαχείριση των πόρων και η ταχεία και αποτελεσματική εξερεύνηση και παραγωγή πετρελαίου στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα, καθώς και η σύσταση αδειοδοτημένων ομάδων προς τον σκοπό αυτόν, εφαρμόζονται τα ακόλουθα κριτήρια για τη χορήγηση δικαιωμάτων συμμετοχής στις άδειες παραγωγής και για τον διορισμό του φορέα εκμετάλλευσης:

- Οι γεωλογικές γνώσεις του αιτούντα όσον αφορά την οικεία γεωγραφική περιοχή και ο τρόπος με τον οποίο οι κάτοχοι αδειών προτίθενται να διεξαγάγουν αποδοτική εξερεύνηση πετρελαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 30.6.1994, σ. 3.

- β) Η συναφής τεχνική εμπειρογνώσια του αιτούντα, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο η εμπειρογνώσια αυτή μπορεί να συμβάλει ενεργά στην αποδοτική από πλευράς κόστους εξερεύνηση και, ενδεχομένως, στην παραγωγή πετρελαίου στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή.
- γ) Η αποκτηθείσα στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα πείρα του αιτούντα ή ισοδύναμη συναφής πείρα αποκτηθείσα σε άλλες περιοχές.
- δ) Η επαρκής χρηματοδοτική ικανότητα του αιτούντα, ώστε να διεξαγάγει την εξερεύνηση και, ενδεχομένως, την παραγωγή πετρελαίου στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή.
- ε) Εάν ο αιτώντας είναι ή υπήρξε στο παρελθόν κάτοχος άδειας παραγωγής, το Υπουργείο μπορεί να λάβει υπόψη οποιαδήποτε ανεπάρκεια ή έλλειψη λογοδοσίας που επέδειξε ο αιτώντας ως κάτοχος άδειας. Επίσης, μπορεί να λαμβάνονται υπόψη ζητήματα εθνικής ασφάλειας, εάν το Υπουργείο διαπιστώσει ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση.
- στ) Κατά κανόνα, άδειες παραγωγής θα χορηγούνται σε κοινοπραξία, υπό τον όρο ότι ένα τουλάχιστον από τα μέλη της έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον μία γεώτρηση πετρελαιοπηγής στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα υπό την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης ή διαθέτει ισοδύναμη συναφή επιχειρησιακή πείρα εκτός νορβηγικής υφαλοκρηπίδας.
- ζ) Κατά κανόνα, άδειες παραγωγής θα χορηγούνται σε δύο ή περισσότερους κατόχους άδειας, εφόσον τουλάχιστον ο ένας από αυτούς διαθέτει την πείρα που μνημονεύεται στο στοιχείο στ).
- η) Ο φορέας εκμετάλλευσης που ορίζεται για τις άδειες παραγωγής στη θάλασσα του Μπάρεντς πρέπει να έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον μία γεώτρηση πετρελαιοπηγής στην νορβηγική υφαλοκρηπίδα υπό την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης ή να διαθέτει ισοδύναμη συναφή επιχειρησιακή πείρα εκτός νορβηγικής υφαλοκρηπίδας.
- θ) Όσον αφορά τις άδειες παραγωγής σε βαθέα ύδατα, τόσο ο οριζόμενος φορέας εκμετάλλευσης όσο και τουλάχιστον ένας ακόμη κάτοχος άδειας πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον μία γεώτρηση πετρελαιοπηγής υπό την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης στη νορβηγική υφαλοκρηπίδα ή να διαθέτουν ισοδύναμη συναφή επιχειρησιακή πείρα εκτός νορβηγικής υφαλοκρηπίδας. Στο πλαίσιο της άδειας παραγωγής, ένας κάτοχος άδειας πρέπει να έχει πραγματοποιήσει γεώτρηση σε βαθέα ύδατα υπό την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης.
- ι) Όσον αφορά άδειες παραγωγής στο πλαίσιο των οποίων αναμένεται πραγματοποίηση εξερευνητικών γεωτρήσεων υπό υψηλή πίεση και/ή υψηλές θερμοκρασίες (ΗΤΗΡ), ο διορισθείς φορέας εκμετάλλευσης και τουλάχιστον ένας ακόμη κάτοχος άδειας πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον μία γεώτρηση πετρελαιοπηγής στη νορβηγική υφαλοκρηπίδα υπό την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης ή να διαθέτουν ισοδύναμη συναφή επιχειρησιακή πείρα εκτός νορβηγικής υφαλοκρηπίδας. Στο πλαίσιο της άδειας παραγωγής, ένας κάτοχος άδειας πρέπει να έχει πραγματοποιήσει γεώτρηση πετρελαιοπηγής εξερεύνησης υπό υψηλή πίεση και/ή υψηλές θερμοκρασίες (ΗΤΗΡ) υπό την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης.

Διαθέσιμες ενότητες για την υποβολή αιτήσεων

Αιτήσεις για δικαιώματα συμμετοχής σε άδειες παραγωγής υποβάλλονται για τις ενότητες για τις οποίες δεν έχει χορηγηθεί άδεια και οι οποίες βρίσκονται εντός της προκαθορισθείσας περιοχής, όπως απεικονίζεται στους χάρτες που δημοσιεύει η Νορβηγική Διεύθυνση Πετρελαίου (ΝΔΠ). Είναι επίσης δυνατόν να υποβληθεί αίτηση για εκτάσεις εντός της προκαθορισθείσας περιοχής οι οποίες εγκαταλείφθηκαν μετά την προκήρυξη, σύμφωνα με επικαιροποιημένους χάρτες των διαδραστικών Factmaps της ΝΔΠ που διατίθενται στην ιστοσελίδα της.

Κάθε άδεια παραγωγής μπορεί να περιλαμβάνει μία ή περισσότερες ενότητες ή ένα ή περισσότερα τμήματα ενότητων. Οι αιτούντες καλούνται να συμπεριλάβουν στο σχεδιάγραμμα της αίτησής τους μόνο τις περιοχές στις οποίες έχουν εντοπίσει πετρελαιοπιθανότητα.

Το πλήρες κείμενο της προκήρυξης, συμπεριλαμβανομένων και λεπτομερών γεωγραφικών χαρτών των διαθέσιμων περιοχών, είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα της Νορβηγικής Διεύθυνσης Πετρελαίου www.npd.no/ara2021.

Οι αιτήσεις για άδειες παραγωγής πετρελαίου υποβάλλονται ηλεκτρονικά, π.χ. μέσω του συστήματος L2S, στη διεύθυνση:

Ministry of Petroleum and Energy
P.O. Box 8148
Dep. N-0033
OSLO NORWAY

Αντίγραφο υποβάλλεται ηλεκτρονικά, π.χ. μέσω του συστήματος L2S, στη διεύθυνση:

The Norwegian Petroleum Directorate
P.O. Box 600
4003 STAVANGER
NORWAY

Προθεσμία: έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2021, ώρα 12.00 το μεσημέρι.

Οι άδειες παραγωγής πετρελαίου, στο πλαίσιο της αντίστοιχης διαδικασίας χορήγησης αδειών σε προκαθορισμένες περιοχές για το 2021 στη νορβηγική ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα, προβλέπεται να χορηγηθούν κατά το πρώτο τρίμηνο του 2022.

Κρατική ενίσχυση – Απόφαση για μη προβολή αντιρρήσεων

(2021/C 303/06)

Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το ακόλουθο μέτρο κρατικής ενίσχυσης:

Ημερομηνία έκδοσης της απόφασης	16 Απριλίου 2021
Αριθμός υπόθεσης	86711
Αριθμός απόφασης	031/21/COL
Κράτος της ΕΖΕΣ	Νορβηγία
Περιφέρεια	Ολόκληρη η επικράτεια της Νορβηγίας
Τίτλος (ή/και όνομα του δικαιούχου)	Γενικό καθεστώς στήριξης της ρευστότητας λόγω COVID-19 για επιχειρήσεις σε δήμους που έχουν πληγεί από την πανδημία
Νομική βάση	Πρόταση προς το Κοινοβούλιο αριθ. 79 (σελίδες 37-38 στο κεφάλαιο 553 ανάρτηση 68 για δημοτικό καθεστώς αποζημιώσεων για επιχειρήσεις) Επιστολές εγγραφής κονδυλίων προς τους δήμους (υπόθεση 21/1215-2) και (υπόθεση 21/1215-31) Innst. 233 S (2020-2021) (σελίδες 25-26)
Είδος μέτρου	Καθεστώς
Στόχος	Εξασφάλιση πρόσβασης σε ρευστότητα, μέσω άμεσων επιχορηγήσεων, για τις τοπικές επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν αιφνίδια έλλειψη ή μη διαθεσιμότητα ρευστότητας λόγω των επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 στην οικονομία.
Μορφή της ενίσχυσης	Επιχορηγήσεις
Προϋπολογισμός	Περίπου 2 000 εκατ. NOK
Ένταση	100 %
Διάρκεια	Η ενίσχυση στο πλαίσιο του καθεστώτος θα χορηγηθεί το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2021
Οικονομικοί τομείς	Όλοι οι τομείς πλην του χρηματοπιστωτικού τομέα
Ονομασία και διεύθυνση της χορηγούσας αρχής	Υπουργείο Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Εκσυγχρονισμού Postboks 8112 Dep 0032 Όσλο NORBHΓIA

Το αυθεντικό κείμενο της απόφασης, από το οποίο έχουν αφαιρεθεί όλα τα εμπιστευτικά στοιχεία, είναι δημοσιευμένο στον δικτυακό τόπο της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ:

<http://www.efasurv.int/state-aid/state-aid-register/decisions/>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΖΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 25ης Μαρτίου 2021

στην υπόθεση E-3/20

Νορβηγική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας (Helse- og omsorgsdepartementet) κατά Anniken Jenny Lindberg

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — οδηγία 2005/36/EK — αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων — πρόσβαση στο επάγγελμα του οδοντίατρου — αυτόματη αναγνώριση)

(2021/C 303/07)

Στην υπόθεση E-3/20, Νορβηγική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας (*Helse- og omsorgsdepartementet*) κατά Anniken Jenny Lindberg — ΑΙΤΗΣΗ προς το Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 34 της συμφωνίας μεταξύ των κρατών της ΕΖΕΣ για τη σύσταση Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου, υποβληθείσα από το Ανώτατο Δικαστήριο της Νορβηγίας (*Norges Høyesterett*) σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, και ιδίως του άρθρου 21, όπως προσαρμόστηκε στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, το Δικαστήριο, αποτελούμενο από τους Páll Hreiðsson, πρόεδρο, Per Christiansen (εισηγητή δικαστή), και Bernd Hammermann, δικαστές, εξέδωσε απόφαση στις 25 Μαρτίου 2021, το διατακτικό της οποίας έχει ως εξής:

1. Για να επωφεληθεί από την αυτόματη αναγνώριση που προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, ο αιτών πρέπει να είναι κάτοχος όλων των πιστοποιητικών που συνοδεύουν τους τίτλους εκπαίδευσης που απαριθμούνται στο παράρτημα V της οδηγίας, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κράτους καταγωγής για το σχετικό επάγγελμα.
2. Τα άρθρα 28 και 31 της συμφωνίας ΕΟΧ πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι απαιτούν από το κράτος υποδοχής να προβαίνει σε εξατομικευμένη αξιολόγηση των γνώσεων και της εκπαίδευσης που πιστοποιούνται από τα επαγγελματικά προσόντα αιτούντος, επίσης και όταν ο αιτών επιδιώκει την πρόσβαση σε επάγγελμα το οποίο εμπίπτει στην κατηγορία των επαγγελμάτων με συντονισμένες ελάχιστες προϋποθέσεις εκπαίδευσης, αλλά δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 10 ή 21 της οδηγίας 2005/36/EK.
3. Η εξατομικευμένη αξιολόγηση των γνώσεων και των ικανοτήτων του αιτούντος από το κράτος υποδοχής πρέπει να περιλαμβάνει σύγκριση όλων των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων εκπαίδευσης, καθώς και της πείρας του αιτούντος με τις απαιτήσεις του κράτους υποδοχής για την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος. Εάν οι γνώσεις και τα προσόντα του αιτούντος που πιστοποιούνται από το δίπλωμα και η σχετική εργασιακή πείρα δεν είναι ισοδύναμα ή αντιστοιχούν μόνο εν μέρει στα απαιτούμενα από το κράτος υποδοχής, το εν λόγω κράτος πρέπει να προσδιορίσει ποια εκπαίδευση λείπει, προκειμένου ο αιτών να ολοκληρώσει ή να συμπληρώσει την εκπαίδευση.
4. Το γεγονός ότι ο αιτών δεν έχει πλήρη πρόσβαση στο επάγγελμα στο κράτος καταγωγής δεν μπορεί να είναι καθοριστικό για την αξιολόγηση του κατά πόσον ο αιτών μπορεί να έχει πρόσβαση στο ίδιο επάγγελμα στο κράτος υποδοχής.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 25ης Μαρτίου 2021

στην υπόθεση E-4/20

Tor-Arne Martinez Haugland κ.λπ. κατά της νορβηγικής κυβέρνησης, εκπροσωπούμενης από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας (Helse- og omsorgsdepartementet)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — οδηγία 2005/36/EK — αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων — πρόσβαση στο επάγγελμα του ψυχολόγου — γενικό σύστημα αναγνώρισης — έννοια του «ιδίου επαγγέλματος»)

(2021/C 303/08)

Στην υπόθεση E-4/20, Tor-Arne Martinez Haugland κ.λπ. κατά της νορβηγικής κυβέρνησης, εκπροσωπούμενης από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας (Helse- og omsorgsdepartementet) — ΑΙΤΗΣΗ προς το Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 34 της συμφωνίας μεταξύ των κρατών της ΕΖΕΣ για τη σύσταση Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου, υποβληθείσα από το Εφετείο του Borgarting (Borgarting lagmannsrett), σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, και ιδίως των άρθρων 4 και 13, όπως προσαρμόστηκαν στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, καθώς και των άρθρων 28 και 31 της εν λόγω συμφωνίας, αποτελούμενο από τους Páll Hreiðsson, πρόεδρο, Per Christiansen (εισηγητή δικαστή), και Bernd Hammermann, δικαστές, εξέδωσε απόφαση στις 25 Μαρτίου 2021, το διατακτικό της οποίας έχει ως εξής:

1. Το κατά πόσον ένα επάγγελμα στο κράτος υποδοχής και ένα επάγγελμα στο κράτος καταγωγής μπορούν να θεωρηθούν ως το «ίδιο επάγγελμα» για τους σκοπούς της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, πρέπει να αξιολογείται κατά περίπτωση. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει να βασίζεται σε σύγκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από το επάγγελμα στο κράτος καταγωγής και των δραστηριοτήτων του επαγγέλματος που επιθυμεί να ασκήσει ο αιτών στο κράτος υποδοχής. Αν οι δραστηριότητες που καλύπτονται από τα δύο επάγματα είναι συγκρίσιμες, υπό την έννοια ότι τα επάγματα είναι ισοδύναμα όσον αφορά τις δραστηριότητες που καλύπτουν, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν σημαντικές διαφορές στο πεδίο εφαρμογής και στη φύση των εν λόγω δραστηριοτήτων, πρέπει να θεωρούνται το ίδιο επάγγελμα για τους σκοπούς της οδηγίας 2005/36/EK.

Προκειμένου να καθοριστεί αν ένα επάγγελμα στο κράτος καταγωγής και ένα επάγγελμα στο κράτος υποδοχής αποτελούν το ίδιο επάγγελμα για τους σκοπούς της οδηγίας 2005/36/EK, η άσκηση ορισμένων δραστηριοτήτων για περιορισμένο χρονικό διάστημα στο πλαίσιο εκπαίδευσης υποκείμενης σε υποχρέωση συνέχισης των σπουδών δεν μπορεί να θεωρηθεί άσκηση επαγγέλματος.

Οι διαφορές στον βαθμό ανεξαρτησίας και ευθύνης απέναντι στους ασθενείς μπορεί να είναι σημαντικές για τον καθορισμό του ακριβούς πεδίου ή της φύσης των δραστηριοτήτων κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον δύο επάγματα αποτελούν το «ίδιο επάγγελμα» για τους σκοπούς της οδηγίας 2005/36/EK.

2. Η δυνατότητα επιβολής αντισταθμιστικών μέτρων δυνάμει του άρθρου 14 της οδηγίας 2005/36/EK δεν επηρεάζει την ερμηνεία του «ιδίου επαγγέλματος» υπό την έννοια του άρθρου 13 της εν λόγω οδηγίας.
3. Η έκφραση «άμεσα προσανατολισμένη στην άσκηση συγκεκριμένου επαγγέλματος» στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της οδηγίας 2005/36/EK πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι καλύπτει την εκπαίδευση που είναι ειδικά σχεδιασμένη να προετοιμάσει τους υποψηφίους για την άσκηση συγκεκριμένου επαγγέλματος. Δεν καλύπτει τα προσόντα που παρέχουν πρόσβαση σε ένα ευρύ φάσμα επαγγελμάτων ή που πιστοποιούν, μεταξύ άλλων, απλώς την ακαδημαϊκή επάρκεια σε συγκεκριμένο τομέα.
4. Οι αιτούντες που δεν πληρούν τις απαιτήσεις αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων σύμφωνα με την οδηγία 2005/36/EK μπορούν να επικαλεστούν τα άρθρα 28 και 31 της συμφωνίας ΕΟΧ ως βάση για την άσκηση νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος στο κράτος υποδοχής.

Κατά την αξιολόγηση των προσόντων βάσει των άρθρων 28 και 31 της συμφωνίας ΕΟΧ, το κράτος υποδοχής πρέπει να συγκρίνει όλα τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους εκπαίδευσης και τη σχετική επαγγελματική πείρα του αιτούντος με τις απαιτήσεις του κράτους υποδοχής για την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος. Εάν οι γνώσεις και τα προσόντα του αιτούντος που πιστοποιούνται από το δίπλωμα και η σχετική επαγγελματική πείρα δεν είναι ισοδύναμα ή αντιστοιχούν μόνο εν μέρει στα απαιτούμενα, το κράτος υποδοχής πρέπει να προσδιορίσει ποια εκπαίδευση λείπει, προκειμένου ο αιτών να ολοκληρώσει ή να συμπληρώσει την εκπαίδευση.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ανακοίνωση για την έναρξη επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ασπαρτάμης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

(2021/C 303/09)

Μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης σχετικά με την επικείμενη λήξη της ισχύος ⁽¹⁾ των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ασπαρτάμης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή) έλαβε αίτηση επανεξέτασης δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾ (στο εξής: βασικός κανονισμός).

1. Αίτηση επανεξέτασης

Η αίτηση υποβλήθηκε στις 26 Απριλίου 2021 από την HSWT France S.A.S., (στο εξής: HSWT/αιτούσα), τον μοναδικό κατασκευαστή στην Ένωση, που αντιπροσωπεύει το 100 % της συνολικής ενωσιακής παραγωγής ασπαρτάμης.

Στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών περιλαμβάνονται μια μη εμπιστευτική έκδοση της αίτησης και η ανάλυση του βαθμού στο οποίο οι ενωσιακοί παραγωγοί στηρίζουν την αίτηση. Στο σημείο 5.6 της παρούσας ανακοίνωσης παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών.

2. Υπό επανεξέταση προϊόν

Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας επανεξέτασης είναι η ασπαρτάμη [1-μεθυλεστέρας της N-L-α-ασπαρτυλο-L-φαινυλαλανίνης ή N-μεθυλεστέρας του 3-αμινο-N-(α-καρβοξυμεθοξυφαιναθυλο)-ηλεκτραμικού οξέος], CAS RN 22839-47-0, που υπάγεται επί του παρόντος στον κωδικό ΣΟ ex 2924 29 70 (κωδικός TARIC 2924 29 70 05) (στο εξής: υπό επανεξέταση προϊόν). Οι κωδικοί ΣΟ και TARIC παρέχονται μόνο ενημερωτικά.

3. Ισχύοντα μέτρα

Τα μέτρα που ισχύουν σήμερα είναι οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που έχει επιβληθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1247 της Επιτροπής ⁽³⁾.

4. Λόγοι της επανεξέτασης

Η αίτηση βασίζεται στον λόγο ότι η λήξη ισχύος των μέτρων θα έχει ως πιθανό αποτέλεσμα να συνεχιστεί το ντάμπινγκ και να επαναληφθεί η ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

4.1. Ισχυρισμός για την πιθανότητα συνέχισης της πρακτικής ντάμπινγκ

Η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι δεν ενδείκνυται να χρησιμοποιηθούν οι εγχώριες τιμές και το εγχώριο κόστος στη ΔΔΚ λόγω της ύπαρξης σημαντικών στρεβλώσεων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 6α στοιχείο β) του βασικού κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 366 της 30.10.2020, σ. 24.

⁽²⁾ ΕΕ L 176 της 30.6.2016, σ. 21.

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1247 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2016, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ασπαρτάμης καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 204 της 29.7.2016, σ. 92). Επιβλήθηκαν προσωρινοί δασμοί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/262 της Επιτροπής (ΕΕ L 50 της 26.2.2016, σ. 4).

Η αιτούσα, για να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς περί σημαντικών στρεβλώσεων, βασίστηκε στο έγγραφο «Commission Staff Working Document on Significant Distortions in the Economy of the PRC» (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής σχετικά με σημαντικές στρεβλώσεις στην οικονομία της ΛΔΚ), της 20ής Δεκεμβρίου 2017 (στο εξής: έκθεση της Επιτροπής). Ειδικότερα, η αιτούσα ισχυρίστηκε ότι η παραγωγή και η πώληση του υπό επανεξέταση προϊόντος επηρεάζεται ενδεχομένως από τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται, μεταξύ άλλων, στο μέρος III, Distortions in Selected Sectors (Στρεβλώσεις σε επιλεγμένους τομείς), τμήμα 16 Chemical Sector (Τομέας χημικών) της έκθεσης.

Επιπλέον, η αιτούσα αναφέρθηκε στο κινεζικό εθνικό 13ο πενταετές πρόγραμμα, στο 13ο πενταετές πρόγραμμα για τον χημικό και πετροχημικό κλάδο παραγωγής (2016-2020), στην πρωτοβουλία «Made in China 2025», στο πρόγραμμα ανάπτυξης της ελαφράς βιομηχανίας (2006-2020) και στα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν διάφορες έρευνες της ΕΕ και των ΗΠΑ σχετικά με τις τιμές στον κινεζικό τομέα χημικών.

Η έκθεση της Επιτροπής είναι διαθέσιμη στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών και στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου ⁽⁴⁾.

Υπό το πρίσμα των διαθέσιμων πληροφοριών, η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 9 του βασικού κανονισμού, από τα οποία συνάγεται ότι, λόγω των σημαντικών στρεβλώσεων που επηρεάζουν τις τιμές και το κόστος, η χρήση των εγχώριων τιμών και του κόστους στη ΛΔΚ είναι ακατάλληλη, με αποτέλεσμα να δικαιολογείται η έναρξη έρευνας βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 6α του βασικού κανονισμού.

Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 2 παράγραφος 6α στοιχείο α) του βασικού κανονισμού, ο ισχυρισμός περί συνέχισης της πρακτικής ντάμπινγκ βασίζεται στη σύγκριση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας με βάση το κόστος παραγωγής και πώλησης που αντικατοπτρίζει τιμές ή δείκτες αναφοράς χωρίς στρεβλώσεις σε ενδεδειγμένη αντιπροσωπευτική χώρα, με την τιμή εξαγωγής (σε επίπεδο εκ του εργοστασίου) του υπό επανεξέταση προϊόντος από τη ΛΔΚ όταν πωλείται για εξαγωγή στην Ένωση. Με βάση τα παραπάνω, το περιθώριο ντάμπινγκ που υπολογίστηκε είναι σημαντικό για τη ΛΔΚ.

4.2. Ισχυρισμός για την πιθανότητα συνέχισης ή επανάληψης της ζημίας

Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι υπάρχει πιθανότητα επανάληψης της ζημίας. Σχετικά με το θέμα αυτό, η αιτούσα έχει υποβάλει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τα οποία, αν επιτραπεί η λήξη της ισχύος των μέτρων, το σημερινό επίπεδο εισαγωγών του υπό επανεξέταση προϊόντος από την οικεία χώρα προς την Ένωση είναι πιθανόν να αυξηθεί, λόγω της ύπαρξης αχρησιμοποίητης παραγωγικής ικανότητας στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας και της ελκυστικότητας της ενωσιακής αγοράς.

Η αιτούσα, τέλος, ισχυρίζεται ότι η εξάλειψη της ζημίας οφείλεται κυρίως στην ύπαρξη των μέτρων και ότι, αν επιτραπεί η λήξη της ισχύος των μέτρων, η τυχόν επανάληψη σημαντικών εισαγωγών σε τιμές ντάμπινγκ από την οικεία χώρα είναι πιθανό να οδηγήσει στην επανάληψη της ζημίας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

5. Διαδικασία

Η Επιτροπή, αφού έκρινε, ύστερα από διαβουλεύσεις με την επιτροπή που συστάθηκε με το άρθρο 15 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού, ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την πιθανότητα ντάμπινγκ και ζημίας, τα οποία δικαιολογούν την έναρξη επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων, αρχίζει επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού.

Η επανεξέταση αυτή θα καθορίσει κατά πόσον η λήξη της ισχύος των μέτρων είναι πιθανόν να οδηγήσει σε συνέχιση ή επανάληψη του ντάμπινγκ όσον αφορά το υπό επανεξέταση προϊόν καταγωγής της οικείας χώρας και σε συνέχιση ή επανάληψη της ζημίας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/825 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [δέσημη μέτρων για τον εκσυγχρονισμό των μέσων εμπορικής άμυνας (ΜΕΑ)] ⁽⁵⁾, που άρχισε να ισχύει στις 8 Ιουνίου 2018, επέφερε ορισμένες αλλαγές στο χρονοδιάγραμμα και τις προθεσμίες που ίσχυαν προηγουμένως στις διαδικασίες ανταντάμπινγκ. Συνεπώς, η Επιτροπή καλεί τα ενδιαφερόμενα μέρη να τηρήσουν τα διαδικαστικά στάδια και τις προθεσμίες που ορίζονται στην παρούσα ανακοίνωση, καθώς και στις μελλοντικές κοινοποιήσεις της Επιτροπής.

Η Επιτροπή εφιστά, επίσης, την προσοχή των μερών στο γεγονός ότι, λόγω της επιδημικής έξαρσης της νόσου COVID-19, έχει δημοσιευθεί ανακοίνωση ⁽⁶⁾ σχετικά με τις επιπτώσεις της επιδημικής έξαρσης της νόσου COVID-19 στις έρευνες ανταντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων που ενδέχεται να ισχύουν στην παρούσα διαδικασία.

⁽⁴⁾ Η πρόσβαση στα έγγραφα που παρατίθενται στην έκθεση για τη χώρα μπορεί επίσης να επιτραπεί κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης.

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/825 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 143 της 7.6.2018, σ. 1).

⁽⁶⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52020XC0316%2802%29>. Διαδικασίες που αφορούν την εφαρμογή της κοινής εμπορικής πολιτικής — Ανακοίνωση σχετικά με τις επιπτώσεις της επιδημικής έξαρσης της νόσου COVID-19 στις έρευνες ανταντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων (ΕΕ C 86 της 16.3.2020, σ. 6).

5.1. Περίοδος της έρευνας επανεξέτασης και εξεταζόμενη περίοδος

Η έρευνα με αντικείμενο τη συνέχιση ή την επανάληψη του ντάμπινγκ θα καλύψει την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2020 έως τις 30 Ιουνίου 2021 (στο εξής: περίοδος της έρευνας επανεξέτασης). Η εξέταση των συναφών τάσεων για την εκτίμηση της πιθανότητας συνέχισης ή επανάληψης της ζημίας θα καλύψει την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2018 έως το τέλος της περιόδου της έρευνας επανεξέτασης (στο εξής: εξεταζόμενη περίοδος).

5.2. Παρατηρήσεις σχετικά με την αίτηση και την έναρξη της έρευνας

Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη καλούνται να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις εισροές και τους κωδικούς του εναρμονισμένου συστήματος (ΕΣ) που περιέχονταν στην αίτηση (⁷), εντός 15 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (⁸).

Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη που επιθυμούν να σχολιάσουν την αίτηση (συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων που αφορούν τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια) ή οποιαδήποτε πτυχή αφορά την έναρξη της έρευνας (συμπεριλαμβανομένου του βαθμού υποστήριξης της αίτησης) πρέπει να το πράξουν εντός 37 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης.

Κάθε αίτηση για ακρόαση όσον αφορά την έναρξη της έρευνας πρέπει να υποβληθεί εντός 15 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης.

5.3. Διαδικασία για τον προσδιορισμό της πιθανότητας συνέχισης ή επανάληψης του ντάμπινγκ

Σε μια επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων, η Επιτροπή εξετάζει τις εξαγωγές που έγιναν προς την Ένωση κατά την περίοδο της έρευνας επανεξέτασης και, ανεξάρτητα από τις εξαγωγές στην Ένωση, εξετάζει κατά πόσον η κατάσταση των εταιρειών που παράγουν και πωλούν το υπό επανεξέταση προϊόν στην οικεία χώρα είναι τέτοια, ώστε οι εξαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ προς την Ένωση να είναι πιθανό να συνεχιστούν ή να επαναληφθούν εάν λήξουν τα μέτρα.

Ως εκ τούτου, όλοι οι παραγωγοί (⁹) του υπό επανεξέταση προϊόντος από την οικεία χώρα, ανεξαρτήτως του αν εξήγαν ή όχι το υπό επανεξέταση προϊόν στην Ένωση κατά την περίοδο της έρευνας επανεξέτασης, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα που οδήγησε στα ισχύοντα μέτρα, καλούνται να συμμετάσχουν στην έρευνα της Επιτροπής.

5.3.1. Έρευνα των παραγωγών στην οικεία χώρα

Λόγω του δυνητικά μεγάλου αριθμού παραγωγών στην οικεία χώρα οι οποίοι εμπλέκονται στην παρούσα διαδικασία, και προκειμένου να ολοκληρωθεί η έρευνα εντός των νόμιμων προθεσμιών, η Επιτροπή μπορεί να περιορίσει τους παραγωγούς που θα συμμετάσχουν στην έρευνα σ' έναν εύλογο αριθμό, επιλέγοντας δείγμα (η εν λόγω διαδικασία αναφέρεται επίσης ως «δειγματοληψία»). Η δειγματοληψία θα διενεργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.

Για να μπορέσει η Επιτροπή να αποφασίσει κατά πόσον είναι αναγκαία η δειγματοληψία και, αν είναι αναγκαία, να επιλέξει δείγμα, όλοι οι παραγωγοί ή οι εκπρόσωποί τους που ενεργούν για λογαριασμό τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα η οποία οδήγησε στην επιβολή των μέτρων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας επανεξέτασης, καλούνται να παράσχουν στην Επιτροπή τις σχετικές με τις εταιρείες τους πληροφορίες εντός 7 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παρασχεθούν μέσω της TRON.tdi στην ακόλουθη διεύθυνση: https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/R742_SAMPLING_FORM_FOR_EXPORTING_PRODUCER. Πληροφορίες για την πρόσβαση στην πλατφόρμα Tron παρέχονται στα σημεία 5.6 και 5.9 παρακάτω.

Η Επιτροπή, για να συγκεντρώσει τις πληροφορίες που κρίνει αναγκαίες για την επιλογή του δείγματος των παραγωγών στην οικεία χώρα, θα έρθει επίσης σε επαφή με τις αρχές της οικείας χώρας, και μπορεί να απευθυνθεί σε οποιαδήποτε γνωστή ένωση παραγωγών σ' αυτήν.

Αν κριθεί αναγκαίο να επιλεγεί δείγμα, οι παραγωγοί θα επιλεγούν με βάση τον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών για τον οποίο μπορεί εύλογα να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου. Η Επιτροπή θα κοινοποιήσει, κατά περίπτωση μέσω των αρχών της οικείας χώρας, σε όλους τους γνωστούς παραγωγούς της οικείας χώρας, στις αρχές της οικείας χώρας και στις ενώσεις παραγωγών στην οικεία χώρα τις εταιρείες που επιλέχθηκαν για να συμπεριληφθούν στο δείγμα.

Αφού η Επιτροπή λάβει τις αναγκαίες πληροφορίες για να επιλέξει δείγμα παραγωγών, θα ενημερώσει τα οικεία μέρη σχετικά με την απόφασή της να τα συμπεριλάβει ή όχι στο δείγμα. Οι παραγωγοί που θα συμμετάσχουν στο δείγμα θα πρέπει να υποβάλουν συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης για τη συμπεριληψή τους στο δείγμα, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.

(⁷) Οι πληροφορίες σχετικά με τους κωδικούς του ΕΣ παρέχονται επίσης στη σύνοψη της αίτησης επανεξέτασης, η οποία είναι διαθέσιμη στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου (<http://trade.ec.europa.eu/tdi/>).

(⁸) Όλες οι παραπομπές στη δημοσίευση της παρούσας ανακοίνωσης θα είναι παραπομπές στη δημοσίευση της παρούσας ανακοίνωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά.

(⁹) Παραγωγός είναι κάθε εταιρεία, στην οικεία χώρα, η οποία παράγει και εξάγει το υπό επανεξέταση προϊόν, συμπεριλαμβανομένης κάθε συνδεδεμένης μ' αυτήν εταιρείας που συμμετέχει στην παραγωγή, στις εγχώριες πωλήσεις ή στις εξαγωγές του υπό επανεξέταση προϊόντος.

Η Επιτροπή θα προσθέσει σημείωση στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών η οποία θα αφορά την επιλογή του δείγματος. Τυχόν παρατηρήσεις σχετικά με την επιλογή του δείγματος πρέπει να παραληφθούν εντός 3 ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης για το δείγμα.

Αντίγραφο του ερωτηματολογίου για τους παραγωγούς της οικείας χώρας είναι διαθέσιμο στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών και στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533.

Το ερωτηματολόγιο θα διατεθεί επίσης σε κάθε γνωστή ένωση παραγωγών, καθώς και στις αρχές της εν λόγω χώρας.

Χωρίς να θίγεται η πιθανή εφαρμογή του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, οι εταιρείες που συμφώνησαν να συμπεριληφθούν ενδεχομένως στο δείγμα, αλλά δεν συμπεριλήφθηκαν σ' αυτό, θα θεωρηθούν συνεργαζόμενες (στο εξής: συνεργαζόμενοι παραγωγοί που δεν συμπεριλαμβάνονται στο δείγμα).

5.3.2. Πρόσθετη διαδικασία όσον αφορά την οικεία χώρα που υπόκειται σε σημαντικές στρεβλώσεις

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας ανακοίνωσης, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη καλούνται να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους, να υποβάλουν πληροφορίες και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 6α του βασικού κανονισμού. Οι εν λόγω πληροφορίες και τα συνοδευτικά αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να υποβληθούν στην Επιτροπή εντός 37 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6α στοιχείο ε), η Επιτροπή, λίγο μετά την έναρξη της διαδικασίας, μέσω σημειώματος στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών, θα ενημερώσει τα μέρη της έρευνας για τις σχετικές πηγές που σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για τον καθορισμό της κανονικής αξίας στη ΔΔΚ σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6α του βασικού κανονισμού. Αυτό θα καλύψει όλες τις πηγές, μεταξύ των οποίων και η επιλογή κατάλληλης αντιπροσωπευτικής τρίτης χώρας, εάν αυτό αρμόζει. Τα μέρη που συμμετέχουν στην έρευνα θα έχουν προθεσμία 10 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το εν λόγω σημείωμα προστίθεται στον φάκελο για να υποβάλουν παρατηρήσεις.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, ενδεχόμενη αντιπροσωπευτική τρίτη χώρα για τη ΔΔΚ είναι στην παρούσα περίπτωση η Ταϊλάνδη. Για να επιλεγεί τελικά η κατάλληλη αντιπροσωπευτική τρίτη χώρα, η Επιτροπή θα εξετάσει αν υπάρχουν χώρες με επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης παρόμοιο μ' αυτό της ΔΔΚ, στις οποίες, αφενός, υπάρχει παραγωγή και πωλήσεις του υπό επανεξέταση προϊόντος και, αφετέρου, τα σχετικά στοιχεία είναι ευχερώς διαθέσιμα. Εάν υπάρχουν περισσότερες από μία τέτοιες χώρες, προτιμώνται, αν συντρέχει περίπτωση, χώρες με επαρκές επίπεδο κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας.

Όσον αφορά τις σχετικές πηγές, η Επιτροπή καλεί όλους τους παραγωγούς στη ΔΔΚ να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με τα υλικά (ακατέργαστα και κατεργασμένα) και την ενέργεια που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή του υπό επανεξέταση προϊόντος εντός 15 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παρασχεθούν μέσω της TRON.tdi στην ακόλουθη διεύθυνση: https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi/form/R742_INFO_ON_INPUTS_FO_R_EXPORTING_PRODUCER_FORM. Πληροφορίες για την πρόσβαση στην πλατφόρμα Tron παρέχονται στα σημεία 5.6 και 5.9 παρακάτω.

Επιπλέον, τυχόν πραγματικά στοιχεία για την αποτίμηση του κόστους και των τιμών σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6α στοιχείο α) του βασικού κανονισμού πρέπει να υποβληθούν εντός 65 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης. Τα εν λόγω πραγματικά στοιχεία θα πρέπει να λαμβάνονται αποκλειστικά από δημόσια διαθέσιμες πηγές.

Επίσης, η Επιτροπή, για να συγκεντρώσει τις πληροφορίες που θεωρεί αναγκαίες για την έρευνά της σχετικά με τις εικαζόμενες σημαντικές στρεβλώσεις κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 6α στοιχείο β) του βασικού κανονισμού, θα αποστείλει ερωτηματολόγιο στην κυβέρνηση της ΔΔΚ.

5.3.3. Συμμετοχή των μη συνδεδεμένων εισαγωγέων στην έρευνα ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾

Μη συνδεδεμένοι εισαγωγείς του υπό επανεξέταση προϊόντος από την οικεία χώρα προς την Ένωση, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα που οδήγησε στα ισχύοντα μέτρα, καλούνται να συμμετάσχουν στην παρούσα έρευνα.

⁽¹⁰⁾ Στο δείγμα μπορούν να συμπεριληφθούν μόνο εισαγωγείς που δεν συνδέονται με παραγωγούς από την οικεία χώρα. Οι εισαγωγείς που είναι συνδεδεμένοι με παραγωγούς υποχρεούνται να συμπληρώσουν το παράρτημα Ι του ερωτηματολογίου για τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς. Σύμφωνα με το άρθρο 127 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, δύο πρόσωπα θεωρούνται συνδεδεμένα αν: α) το ένα μετέχει στη διεύθυνση ή στο διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης του άλλου· β) έχουν από νομική άποψη την ιδιότητα των επιχειρηματικών εταιρών· γ) το ένα είναι εργοδότης του άλλου· δ) ένα τρίτο μέρος, άμεσα ή έμμεσα, έχει στην κυριότητά του ή ελέγχει ή κατέχει το 5 % ή περισσότερο των μετοχών ή μεριδίων με δικαίωμα ψήφου, του ενός και του άλλου· ε) το ένα από αυτά ελέγχει το άλλο άμεσα ή έμμεσα· στ) και τα δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από ένα τρίτο πρόσωπο· ζ) μαζί ελέγχουν άμεσα ή έμμεσα ένα τρίτο πρόσωπο· ή η) είναι μέλη της ίδιας οικογένειας (ΕΕ L 343 της 29.12.2015, σ. 558). Πρόσωπα θεωρούνται μέλη της ίδιας οικογένειας μόνο αν συνδέονται μεταξύ τους με μία από τις ακόλουθες σχέσεις: i) σύζυγοι, ii) πρώτου βαθμού ανιόντες και κατιόντες, iii) αδελφοί και αδελφές (αμφιθαλείς ή ητεροθαλείς), iv) δεύτερου βαθμού ανιόντες και κατιόντες, v) θείος ή θεία και ανιψιός ή ανιψιά, vi) γονείς του ετέρου των συζύγων και γαμπρός ή νύφη, vii) αδελφοί ή αδελφές του ή της συζύγου. Σύμφωνα με το άρθρο 5 σημείο 4) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, «πρόσωπα» θεωρούνται τα φυσικά πρόσωπα, τα νομικά πρόσωπα ή οι ενώσεις προσώπων που δεν αποτελούν νομικά πρόσωπα αλλά οι οποίες αναγνωρίζεται, σύμφωνα με το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο, ότι διαθέτουν δικαιοπρακτική ικανότητα (ΕΕ L 269 της 10.10.2013, σ. 1).

⁽¹¹⁾ Τα στοιχεία που θα παρασχεθούν από μη συνδεδεμένους εισαγωγείς μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν σε σχέση με διάφορες πτυχές της παρούσας έρευνας πέραν του προσδιορισμού του ντάμπιγκ.

Λόγω του δυνητικά μεγάλου αριθμού των μη συνδεδεμένων εισαγωγών οι οποίοι εμπλέκονται στην παρούσα επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων, και προκειμένου να ολοκληρωθεί η έρευνα εντός των νόμιμων προθεσμιών, η Επιτροπή μπορεί να περιορίσει τους μη συνδεδεμένους εισαγωγείς που θα συμμετάσχουν στην έρευνα σ' έναν εύλογο αριθμό, επιλέγοντας δείγμα (η εν λόγω διαδικασία αναφέρεται επίσης ως «δειγματοληψία»). Η δειγματοληψία θα διενεργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.

Για να μπορέσει η Επιτροπή να αποφασίσει κατά πόσον είναι αναγκαία η δειγματοληψία και, εφόσον είναι όντως αναγκαία, να επιλέξει ένα δείγμα, καλούνται όλοι οι μη συνδεδεμένοι εισαγωγείς ή οι αντιπρόσωποι τους που ενεργούν για λογαριασμό τους — συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα που οδήγησε στα μέτρα που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας επανεξέτασης— να αναγγελθούν στην Επιτροπή. Τα εν λόγω μέρη οφείλουν να αναγγελθούν εντός 7 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, υποβάλλοντας στην Επιτροπή τις πληροφορίες σχετικά με την εταιρεία ή τις εταιρείες τους που απαιτούνται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας ανακοίνωσης.

Η Επιτροπή, για να συγκεντρώσει τις πληροφορίες που κρίνει αναγκαίες για την επιλογή του δείγματος των μη συνδεδεμένων εισαγωγών, μπορεί επίσης να απευθυνθεί σε οποιαδήποτε γνωστή ένωση εισαγωγών.

Αν κριθεί αναγκαίο να επιλεγεί δείγμα, οι εισαγωγείς είναι δυνατόν να επιλεγούν με βάση τον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο πωλήσεων του υπό επανεξέταση προϊόντος που είναι καταγωγής της οικείας χώρας στην Ένωση για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου. Η Επιτροπή θα κοινοποιήσει σε όλους τους γνωστούς μη συνδεδεμένους εισαγωγείς και στις ενώσεις εισαγωγών την επιλογή των εταιρειών που θα συμπεριληφθούν στο δείγμα.

Η Επιτροπή θα προσθέσει επίσης σημείωση στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών, η οποία θα αφορά την επιλογή του δείγματος. Τυχόν παρατηρήσεις για την επιλογή του δείγματος πρέπει να υποβληθούν εντός 3 ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης για το δείγμα.

Η Επιτροπή, προκειμένου να συγκεντρώσει τις πληροφορίες που κρίνει αναγκαίες για την έρευνά της, θα διαθέσει ερωτηματολόγια στους μη συνδεδεμένους εισαγωγείς που συμμετέχουν στο δείγμα. Τα μέρη αυτά πρέπει να υποβάλουν συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο εντός 30 ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης του δείγματος που επιλέχθηκε, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

Αντίγραφο του ερωτηματολογίου για τους μη συνδεδεμένους εισαγωγείς είναι διαθέσιμο στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών και στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533.

5.4. Διαδικασία για τον προσδιορισμό της πιθανότητας συνέχισης ή επανάληψης της ζημίας

Προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον υπάρχει πιθανότητα συνέχισης ή επανάληψης της ζημίας στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, οι ενωσιακοί παραγωγοί του υπό επανεξέταση προϊόντος καλούνται να συμμετάσχουν στην έρευνα της Επιτροπής.

5.4.1. Συμμετοχή των ενωσιακών παραγωγών στην έρευνα

Η Επιτροπή, για να συγκεντρώσει τις πληροφορίες που κρίνει αναγκαίες για την έρευνα σχετικά με τους ενωσιακούς παραγωγούς, θα στείλει ερωτηματολόγιο στον μοναδικό ενωσιακό παραγωγό, την εταιρεία HSWT France S.A.S.

Ο προαναφερθείς ενωσιακός παραγωγός πρέπει να υποβάλει το συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο εντός 37 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

Ενωσιακοί παραγωγοί και αντιπροσωπευτικές ενώσεις που δεν συμπεριλαμβάνονται ανωτέρω καλούνται να επικοινωνήσουν με την Επιτροπή, κατά προτίμηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αμέσως ή το αργότερο εντός 7 ημερών από τη δημοσίευση της παρούσας ανακοίνωσης, για να αναγγελθούν και να ζητήσουν το ερωτηματολόγιο.

Αντίγραφο του ερωτηματολογίου για τους ενωσιακούς παραγωγούς είναι διαθέσιμο στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών και στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533.

5.5. Διαδικασία για την εκτίμηση του συμφέροντος της Ένωσης

Αν επιβεβαιωθεί η πιθανότητα συνέχισης ή επανάληψης του ντάμπινγκ ή της ζημίας, η Επιτροπή θα καθορίσει, σύμφωνα με το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, αν η διατήρηση των μέτρων αντιντάμπινγκ αντίκειται ή όχι στο συμφέρον της Ένωσης.

Οι ενωσιακοί παραγωγοί, οι εισαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, οι χρήστες και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, καθώς και οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις καταναλωτών καλούνται να υποβάλουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με το συμφέρον της Ένωσης.

Οι πληροφορίες που αφορούν την εκτίμηση του συμφέροντος της Ένωσης πρέπει να παρασχεθούν εντός 37 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά. Αυτές οι πληροφορίες μπορούν να παρασχεθούν είτε σε ελεύθερη μορφή είτε με τη συμπλήρωση ερωτηματολογίου που έχει καταρτίσει η Επιτροπή.

Αντίγραφο των ερωτηματολογίων, περιλαμβανομένου του ερωτηματολογίου για τους χρήστες του υπό επανεξέταση προϊόντος, είναι διαθέσιμο στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών και στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2533. Σε κάθε περίπτωση, οι πληροφορίες που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού θα ληφθούν υπόψη μόνον αν συνοδεύονται, κατά την υποβολή τους, από αντικειμενικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την αξιοπιστία τους.

5.6. **Ενδιαφερόμενα μέρη**

Για να συμμετάσχουν στην έρευνα, τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως οι παραγωγοί στην οικεία χώρα, οι ενωσιακοί παραγωγοί, οι εισαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, οι χρήστες και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις καθώς και οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις καταναλωτών, πρέπει πρώτα να αποδείξουν ότι υπάρχει αντικειμενική σχέση μεταξύ των δραστηριοτήτων τους και του υπό επανεξέταση προϊόντος.

Οι παραγωγοί στην οικεία χώρα, οι ενωσιακοί παραγωγοί, οι εισαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις που παρείχαν στοιχεία σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα σημεία 5.2, 5.3 και 5.4 θα θεωρούνται ενδιαφερόμενα μέρη, εάν υπάρχει αντικειμενική σχέση μεταξύ των δραστηριοτήτων τους και του υπό επανεξέταση προϊόντος.

Άλλα μέρη θα είναι σε θέση να συμμετέχουν στην έρευνα μόνο ως ενδιαφερόμενα μέρη από τη στιγμή που θα αναγγελθούν και υπό τον όρο ότι υπάρχει αντικειμενική σχέση μεταξύ των δραστηριοτήτων τους και του υπό επανεξέταση προϊόντος. Το γεγονός ότι ένα μέρος θεωρείται ενδιαφερόμενο μέρος δεν θίγει την εφαρμογή του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού.

Πρόσβαση στον φάκελο υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών παρέχεται μέσω της [Tron.tdi](https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI) στην ακόλουθη διεύθυνση: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>. Για να αποκτήσετε πρόσβαση, ακολουθήστε τις οδηγίες που παρέχονται στη συγκεκριμένη ιστοσελίδα ⁽¹²⁾.

5.7. **Άλλες γραπτές παρατηρήσεις**

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας ανακοίνωσης, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη καλούνται να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους, να υποβάλουν πληροφορίες και να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία. Οι εν λόγω πληροφορίες και τα συνοδευτικά αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να υποβληθούν στην Επιτροπή εντός 37 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά.

5.8. **Δυνατότητα ακρόασης από τις υπηρεσίες ερευνών της Επιτροπής**

Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να ζητήσουν ακρόαση από τις υπηρεσίες ερευνών της Επιτροπής. Κάθε αίτηση ακρόασης πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς, να προσδιορίζει τους λόγους υποβολής της και να περιλαμβάνει σύνοψη των θεμάτων που το ενδιαφερόμενο μέρος επιθυμεί να συζητήσει κατά την ακρόαση. Η ακρόαση θα περιορίζεται στα ζητήματα που τίθενται από τα ενδιαφερόμενα μέρη γραπτώς εκ των προτέρων.

Καταρχήν, οι ακρόασεις δεν θα χρησιμοποιούνται για την παρουσίαση πραγματικών στοιχείων που δεν έχουν ακόμη περιληφθεί στον φάκελο. Εντούτοις, προς το συμφέρον της χρηστής διοίκησης και για να μπορούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής να σημειώσουν πρόοδο όσον αφορά την έρευνα, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορεί να κληθούν να προσκομίσουν νέα πραγματικά στοιχεία μετά την ακρόαση.

5.9. **Οδηγίες για την υποβολή γραπτών παρατηρήσεων και την αποστολή συμπληρωμένων ερωτηματολογίων και αλληλογραφίας**

Οι πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή για τους σκοπούς των ερευνών εμπορικής άμυνας δεν υπόκεινται σε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη, πριν να υποβάλουν στην Επιτροπή πληροφορίες και/ή δεδομένα τα οποία υπόκεινται σε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων, πρέπει να ζητήσουν ειδική άδεια από τον κάτοχο των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που να επιτρέπει ρητά στην Επιτροπή α) να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα δεδομένα για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας εμπορικής άμυνας και β) να παράσχει τις πληροφορίες και/ή τα δεδομένα στα ενδιαφερόμενα μέρη της παρούσας έρευνας, σε μορφή που να τους επιτρέπει να ασκήσουν τα δικαιώματα άμυνας τους.

Όλες οι γραπτές παρατηρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που ζητούνται στην παρούσα ανακοίνωση, τα συμπληρωμένα ερωτηματολόγια και η αλληλογραφία των ενδιαφερόμενων μερών για τα οποία ζητείται εμπιστευτική μεταχείριση φέρουν την ένδειξη «Sensitive» (ευαίσθητο έγγραφο) ⁽¹³⁾. Τα μέρη που υποβάλλουν πληροφορίες κατά τη διάρκεια της παρούσας έρευνας καλούνται να αιτιολογήσουν την αίτησή τους για εμπιστευτική μεταχείριση.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη που υποβάλλουν ευαίσθητες πληροφορίες οφείλουν να προσκομίσουν μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, οι οποίες θα φέρουν την ένδειξη «For inspection by interested parties» (υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών). Οι εν λόγω περιλήψεις πρέπει να είναι αρκετά λεπτομερείς, ώστε να επιτρέπουν την κατανόηση, σε ικανοποιητικό βαθμό, της ουσίας των πληροφοριών που υποβάλλονται εμπιστευτικά. Αν μέρος που υποβάλλει εμπιστευτικές πληροφορίες δεν εξηγήσει πειστικά τους λόγους για τους οποίους αιτείται την εμπιστευτική μεταχείρισή τους ή δεν προσκομίσει μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περίληψή τους στην απαιτούμενη μορφή και ποιότητα, η Επιτροπή μπορεί να μη λάβει υπόψη τις εν λόγω πληροφορίες, εκτός αν καταδεικνύεται επαρκώς από έγκυρες πηγές ότι οι πληροφορίες είναι ορθές.

⁽¹²⁾ Σε περίπτωση τεχνικών προβλημάτων, επικοινωνήστε με το Γραφείο Εξυπηρέτησης Εμπορίου (Trade Service Desk) μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (trade-service-desk@ec.europa.eu) ή τηλεφωνικά (+ 32 22979797).

⁽¹³⁾ Έγγραφο που φέρει την ένδειξη «Sensitive» (ευαίσθητο έγγραφο) είναι εμπιστευτικού χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 19 του βασικού κανονισμού και το άρθρο 6 της συμφωνίας του ΠΟΕ σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου VI της GATT 1994 (συμφωνία αντιντάμπινγκ). Το έγγραφο αυτό επίσης προστατεύεται δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43).

Τα ενδιαφερόμενα μέρη καλούνται να υποβάλλουν όλες τις παρατηρήσεις και τις αιτήσεις τους μέσω της πλατφόρμας TRON.tdi (<https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>), μαζί με σαρωμένες εξουσιοδοτήσεις και πιστοποιητικά. Με τη χρήση της πλατφόρμας TRON.tdi ή του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τα ενδιαφερόμενα μέρη εκφράζουν τη συμφωνία τους με τους κανόνες που ισχύουν για την ηλεκτρονική υποβολή στοιχείων, οι οποίοι περιλαμβάνονται στο έγγραφο «ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΕ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ», το οποίο είναι δημοσιευμένο στον ιστότοπο της Γενικής Διεύθυνσης Εμπορίου της Επιτροπής: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να δηλώσουν την επωνυμία, τη διεύθυνση, τον αριθμό τηλεφώνου και ισχύουσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τους, και να εξασφαλίσουν ότι η παρεχόμενη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είναι ενεργή και επίσημη επιχειρηματική διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η οποία ελέγχεται σε καθημερινή βάση. Από τη στιγμή που θα υποβληθούν τα στοιχεία επικοινωνίας, η Επιτροπή θα επικοινωνεί με τα ενδιαφερόμενα μέρη μόνο μέσω της πλατφόρμας TRON.tdi ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, εκτός αν τα οικεία μέρη ζητήσουν ρητά να λαμβάνουν όλα τα έγγραφα της Επιτροπής με άλλα μέσα επικοινωνίας ή η φύση του εκάστοτε προς αποστολή εγγράφου απαιτεί τη χρήση συστημένης επιστολής. Για περαιτέρω κανόνες και πληροφορίες όσον αφορά την αλληλογραφία με την Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των αρχών που εφαρμόζονται για την υποβολή παρατηρήσεων μέσω της πλατφόρμας TRON.tdi και μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να ανατρέξουν στις προαναφερόμενες οδηγίες επικοινωνίας με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Διεύθυνση αλληλογραφίας της Επιτροπής:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Για την TRON.tdi: <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/tdi>

Διεύθυνση ηλ. ταχυδρομείου:

Για θέματα ντάμπινγκ:

TRADE-APM-DUMPING@ec.europa.eu

Για θέματα ζημίας:

TRADE-APM-INJURY@ec.europa.eu

6. Χρονοδιάγραμμα της έρευνας

Η έρευνα θα πρέπει, κατά κανόνα, να ολοκληρωθεί εντός 12 μηνών και, εν πάση περιπτώσει, το αργότερο εντός 15 μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού.

7. Υποβολή πληροφοριών

Κατά κανόνα, τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να υποβάλουν πληροφορίες μόνο εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στο σημείο 5 της παρούσας ανακοίνωσης.

Η Επιτροπή, για να ολοκληρώσει την έρευνα εντός των τασσόμενων προθεσμιών, δεν θα δεχτεί παρατηρήσεις από τα ενδιαφερόμενα μέρη μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με την κοινοποίηση των τελικών συμπερασμάτων ή, κατά περίπτωση, μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με την πρόσθετη κοινοποίηση των τελικών συμπερασμάτων.

8. Δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων επί των στοιχείων που υποβλήθηκαν από άλλα μέρη

Προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα άμυνας, πρέπει να παρέχεται στα ενδιαφερόμενα μέρη η δυνατότητα να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τις πληροφορίες που υποβάλλονται από άλλα ενδιαφερόμενα μέρη. Τα ενδιαφερόμενα μέρη, κατά τη διατύπωση των παρατηρήσεών τους, μπορούν να αναφέρονται μόνο σε ζητήματα που έχουν εγείρει άλλα ενδιαφερόμενα μέρη με τα στοιχεία που υπέβαλαν, και δεν μπορούν να εγείρουν νέα ζητήματα.

Οι παρατηρήσεις επί των πληροφοριών που υπέβαλαν άλλα ενδιαφερόμενα μέρη σε συνέχεια της κοινοποίησης των οριστικών συμπερασμάτων θα πρέπει να υποβληθούν εντός 5 ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με τα οριστικά συμπεράσματα, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά. Στην περίπτωση πρόσθετης κοινοποίησης των τελικών συμπερασμάτων, οι παρατηρήσεις άλλων ενδιαφερόμενων μερών σε συνέχεια της εν λόγω πρόσθετης κοινοποίησης θα πρέπει να υποβληθούν εντός 1 ημέρας από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων σχετικά με την εν λόγω πρόσθετη κοινοποίηση, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

Το ανωτέρω χρονοδιάγραμμα δεν θίγει το δικαίωμα της Επιτροπής να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες από τα ενδιαφερόμενα μέρη σε δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις.

9. Παράταση των προθεσμιών που ορίζονται στην παρούσα ανακοίνωση

Παράταση των προθεσμιών που προβλέπονται στην παρούσα ανακοίνωση μπορεί να δοθεί κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης των ενδιαφερόμενων μερών.

Τυχόν παράταση των προθεσμιών που προβλέπονται στην παρούσα ανακοίνωση θα πρέπει να ζητείται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις, και θα χορηγείται μόνο αν είναι δεόντως δικαιολογημένη. Σε κάθε περίπτωση, τυχόν παράταση της προθεσμίας απάντησης στα ερωτηματολόγια θα περιορίζεται συνήθως σε 3 ημέρες και, κατά κανόνα, δεν θα υπερβαίνει τις 7 ημέρες. Ως προς τις προθεσμίες για την υποβολή άλλων πληροφοριών που ορίζονται στην ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας, οι παρατάσεις θα περιορίζονται σε 3 ημέρες, εκτός αν αποδεικνύεται ότι συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις.

10. Άρνηση συνεργασίας

Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αρνητικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού.

Αν διαπιστωθεί ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία είναι δυνατόν να μη ληφθούν υπόψη και να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα στοιχεία.

Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργαστεί ή συνεργάζεται μεν αλλά μόνο εν μέρει, οπότε τα συμπεράσματα βασίζονται στα διαθέσιμα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, το αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος απ' ό,τι θα ήταν αν είχε συνεργαστεί.

Η μη παροχή απάντησης σε μηχανογραφημένη μορφή δεν θεωρείται άρνηση συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το ενδιαφερόμενο μέρος αποδεικνύει ότι η υποβολή της απάντησης στη ζητούμενη μορφή θα συνεπαγόταν υπέρμετρη επιπλέον επιβάρυνση ή υπέρμετρο επιπρόσθετο κόστος. Το ενδιαφερόμενο μέρος θα πρέπει να επικοινωνήσει αμέσως με την Επιτροπή.

11. Σύμβουλος ακροάσεων

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να ζητήσουν την παρέμβαση του συμβούλου ακροάσεων για τις διαδικασίες εμπορικών προσφυγών. Ο σύμβουλος ακροάσεων εξετάζει τις αιτήσεις πρόσβασης στον φάκελο, τις διαφορές ως προς τον εμπιστευτικό χαρακτήρα εγγράφων, τις αιτήσεις παράτασης προθεσμιών και κάθε άλλη αίτηση που αφορά τα δικαιώματα άμυνας των ενδιαφερόμενων μερών, καθώς και τις αιτήσεις που υποβάλλονται από τρίτους, όπως αυτές τυχόν προκύπτουν κατά τη διαδικασία.

Ο σύμβουλος ακροάσεων μπορεί να διοργανώσει ακρόαση με ένα ή περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη και να μεσολαβήσει μεταξύ αυτών και των υπηρεσιών της Επιτροπής, ώστε να εξασφαλιστεί η πλήρης άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερόμενων μερών. Κάθε αίτηση ακρόασης από τον σύμβουλο ακροάσεων θα πρέπει να υποβάλλεται γραπτώς και να προσδιορίζει τους λόγους υποβολής της. Ο σύμβουλος ακροάσεων εξετάζει την αιτιολόγηση των αιτήσεων. Οι ακροάσεις αυτές θα πρέπει να πραγματοποιούνται μόνο αν τα ζητήματα δεν έχουν διευθετηθεί σε συνεργασία με τις υπηρεσίες της Επιτροπής σε εύθετο χρόνο.

Κάθε αίτηση πρέπει να υποβάλλεται εγκαίρως και χωρίς καθυστέρηση, ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ομαλή διεξαγωγή της διαδικασίας. Για τον σκοπό αυτό, τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να ζητήσουν την παρέμβαση του συμβούλου ακροάσεων το νωρίτερο δυνατόν μετά την επίλυση του γεγονότος που δικαιολογεί αυτή την παρέμβαση. Όταν οι αιτήσεις ακρόασης υποβάλλονται εκπρόθεσμα, ο σύμβουλος ακροάσεων εξετάζει επίσης τους λόγους της εκπρόθεσμης υποβολής, τη φύση των ζητημάτων που εγείρονται και τον αντίκτυπο των εν λόγω ζητημάτων στα δικαιώματα άμυνας, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το συμφέρον της χρηστής διοίκησης και της έγκαιρης ολοκλήρωσης της έρευνας.

Για περισσότερες πληροφορίες και στοιχεία επικοινωνίας, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να ανατρέξουν στις ιστοσελίδες του συμβούλου ακροάσεων στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>.

12. Δυνατότητα αίτησης για επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού

Επειδή η παρούσα επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, τα συμπεράσματά της δεν θα οδηγήσουν στην τροποποίηση των υφιστάμενων μέτρων, αλλά στην κατάργηση ή τη διατήρηση των εν λόγω μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 6 του βασικού κανονισμού.

Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος θεωρεί ότι επιβάλλεται η επανεξέταση των μέτρων, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η τροποποίησή τους, μπορεί να ζητήσει επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού.

Τα μέρη που επιθυμούν να ζητήσουν τέτοιου είδους επανεξέταση, η οποία θα διεξαχθεί ανεξάρτητα από την επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων την οποία αφορά η παρούσα ανακοίνωση, μπορούν να έρθουν σε επαφή με την Επιτροπή στη διεύθυνση που αναφέρεται ανωτέρω.

13. Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας θα γίνει σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁴⁾.

Για την ενημέρωση όλων των προσώπων σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων εμπορικής άμυνας της Επιτροπής, έχει αναρτηθεί ανακοίνωση για την προστασία δεδομένων στον ιστότοπο της ΓΔ Εμπορίου: <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/trade-defence/>.

—

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

☐	«Ευαίσθητη» έκδοση
☐	«Έκδοση υπόψη των ενδιαφερόμενων» μερών
(Σημειώστε με X το κατάλληλο τετραγωνίδιο)	

ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΕΝΟΨΕΙ ΤΗΣ ΛΗΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΑΝΤΙΤΑΜΠΙΝΓΚ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΑΣΠΑΡΤΑΜΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΜΗ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΕΩΝ

Σκοπός του παρόντος εντύπου είναι να διευκολύνει τους μη συνδεδεμένους εισαγωγείς να ανταποκριθούν στο αίτημα υποβολής πληροφοριών ενόψει πιθανής δειγματοληψίας το οποίο διατυπώνεται στο σημείο 5.3.3 της ανακοίνωσης για την έναρξη της διαδικασίας.

Τόσο η ευαίσθητη έκδοση («Sensitive») όσο και η μη εμπιστευτική έκδοση υπόψη των ενδιαφερόμενων μερών («For inspection by interested parties») πρέπει να επιστραφούν στην Επιτροπή, όπως ορίζεται στην ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας.

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Συμπληρώστε τα ακόλουθα στοιχεία σχετικά με την εταιρεία σας:

Εταιρική επωνυμία	
Διεύθυνση	
Αρμόδιος/-α επικοινωνίας	
Email	
Τηλέφωνο	
Φαξ	

2. ΚΥΚΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΟΓΚΟΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ

Να αναφέρετε τον συνολικό κύκλο εργασιών της εταιρείας σας σε ευρώ (EUR), καθώς και τον κύκλο εργασιών και το βάρος των εισαγωγών στην Ένωση και των μεταπωλήσεων στην ενωσιακή αγορά μετά την εισαγωγή από τη ΛΔΚ, κατά την περίοδο της έρευνας επανεξέτασης, ασπαρτάμης, όπως ορίζεται στην ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας. Να δηλώσετε τη μονάδα βάρους που χρησιμοποιήθηκε.

	Τόνοι	Αξία σε ευρώ (EUR)
Συνολικός κύκλος εργασιών της εταιρείας σας σε ευρώ (EUR)		
Εισαγωγές στην Ένωση του υπό επανεξέταση προϊόντος καταγωγής ΛΔΚ		
Μεταπωλήσεις στην ενωσιακή αγορά μετά την εισαγωγή του υπό επανεξέταση προϊόντος από τη ΛΔΚ		

3. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ⁽¹⁾

Περιγράψτε λεπτομερώς τις ακριβείς δραστηριότητες της εταιρείας σας και όλων των συνδεδεμένων εταιρειών (να συντάξετε κατάλογο τους και να αναφέρετε τη σχέση με την εταιρεία σας) που συμμετέχουν στην παραγωγή και/ή την πώληση (εξαγωγική και/ή εγχώρια) του υπό επανεξέταση προϊόντος. Οι εν λόγω δραστηριότητες είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την αγορά του υπό επανεξέταση προϊόντος, την παραγωγή του βάσει συμβάσεων υπεργολαβίας, τη μεταποίησή του ή την εμπορία του.

Επωνυμία και έδρα της εταιρείας	Δραστηριότητες	Βαθμός συγγένειας

4. ΛΟΙΠΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Να αναφέρετε κάθε άλλη σχετική πληροφορία που, κατά την κρίση σας, θα μπορούσε να φανεί χρήσιμη στην Επιτροπή κατά την επιλογή του δείγματος.

5. ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Με την παροχή των ανωτέρω πληροφοριών, η εταιρεία σας συμφωνεί να συμπεριληφθεί ενδεχομένως στο δείγμα. Η συμπερίληψη της εταιρείας σας στο δείγμα θα συνεπάγεται τη συμπλήρωση ερωτηματολογίου και την αποδοχή επίσκεψης στις εγκαταστάσεις σας, προκειμένου να επαληθευθούν οι απαντήσεις σας. Εάν η εταιρεία σας δηλώσει ότι αρνείται να συμπεριληφθεί ενδεχομένως στο δείγμα, θα θεωρηθεί ότι δεν έχει συνεργαστεί στην έρευνα. Τα συμπεράσματα της Επιτροπής σχετικά με τους μη συνεργαζόμενους εισαγωγείς βασίζονται στα διαθέσιμα στοιχεία, και το αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για την εν λόγω εταιρεία απ' ό,τι αν είχε συνεργαστεί.

Υπογραφή του/της εξουσιοδοτημένου/-ης υπαλλήλου:

Ονοματεπώνυμο και ιδιότητα του/της εξουσιοδοτημένου/-ης υπαλλήλου:

Ημερομηνία:

_____

⁽¹⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 127 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, δύο πρόσωπα θεωρούνται συνδεδεμένα μεταξύ τους αν: α) το ένα μετέχει στη διεύθυνση ή στο διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης του άλλου· β) έχουν από νομική άποψη την ιδιότητα των επιχειρηματικών εταίρων· γ) το ένα είναι εργοδότης του άλλου· δ) ένα τρίτο μέρος, άμεσα ή έμμεσα, έχει στην κυριότητά του, ελέγχει ή κατέχει 5 % ή περισσότερο των μετοχών ή μεριδίων με δικαίωμα ψήφου, του ενός και του άλλου· ε) το ένα από αυτά ελέγχει το άλλο άμεσα ή έμμεσα· στ) και τα δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από ένα τρίτο πρόσωπο· ζ) μαζί ελέγχουν άμεσα ή έμμεσα ένα τρίτο πρόσωπο· ή η) είναι μέλη της ίδιας οικογένειας (ΕΕ L 343 της 29.12.2015, σ. 558). Πρόσωπα θεωρούνται μέλη της ίδιας οικογένειας μόνο αν συνδέονται μεταξύ τους με μία από τις ακόλουθες σχέσεις: i) σύζυγοι, ii) πρώτου βαθμού ανιόντες και κατιόντες, iii) αδελφοί και αδελφές (αμφιθαλείς ή ετεροθαλείς), iv) δεύτερου βαθμού ανιόντες και κατιόντες, v) θείοι ή θεία και ανιψιός ή ανιψιά, vi) γονείς του ετέρου των συζύγων και γαμπρός ή νύφη, vii) αδελφοί ή αδελφές του ή της συζύγου. Σύμφωνα με το άρθρο 5 σημείο 4) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, «πρόσωπα» θεωρούνται τα φυσικά πρόσωπα, τα νομικά πρόσωπα ή οι ενώσεις προσώπων που δεν αποτελούν νομικά πρόσωπα αλλά οι οποίες αναγνωρίζεται, σύμφωνα με το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο, ότι διαθέτουν δικαιοπρακτική ικανότητα (ΕΕ L 269 της 10.10.2013, σ. 1).

Ανακοίνωση για τη λήξη της ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ

(2021/C 303/10)

Έπειτα από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης για την επικείμενη λήξη ισχύος ⁽¹⁾, μετά την οποία δεν υποβλήθηκε καμία δεόντως τεκμηριωμένη αίτηση προς επανεξέταση, η Επιτροπή ανακοινώνει ότι θα λήξει η ισχύς του παρακάτω αναφερόμενου μέτρου αντιντάμπινγκ.

Η παρούσα ανακοίνωση δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾.

Προϊόν	Χώρα/-ες καταγωγής ή εξαγωγής	Μέτρα	Παραπομπή	Ημερομηνία λήξης ισχύος ⁽¹⁾
Ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος από χάλυβα υψηλών επιδόσεων σε κόπωση	Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας	Δασμός αντιντάμπινγκ	Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1246 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2016, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ράβδων οπλισμού σκυροδέματος από χάλυβα υψηλών επιδόσεων σε κόπωση, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 204 της 29.7.2016, σ. 70)	30.7.2021

⁽¹⁾ Το μέτρο λήγει τα μεσάνυχτα (00:00) της ημέρας που αναφέρεται στην παρούσα στήλη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 366 της 30.10.2020, σ. 12

⁽²⁾ ΕΕ L 176 της 30.6.2016, σ. 21

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ — ΙΤΑΛΙΑ

Κρατική ενίσχυση SA.55678 (2019/NN) — Νέο δάνειο στην Alitalia

Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη
Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2021/C 303/11)

Με επιστολή της 28ης Φεβρουαρίου 2020 που αναδημοσιεύεται στην αυθεντική γλώσσα του κειμένου της επιστολής στις σελίδες που ακολουθούν την παρούσα περίληψη, η Επιτροπή κοινοποίησε στην Ιταλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το προαναφερθέν μέτρο.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το μέτρο για το οποίο η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας περίληψης και της επιστολής που ακολουθεί, στη διεύθυνση:

European Commission,
Directorate-General Competition
State Aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
Φαξ +32 22961242
Stateaidgreffe@ec.europa.eu

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην Ιταλία. Το απόρρητο της ταυτότητας του ενδιαφερόμενου μέρους που υποβάλλει τις παρατηρήσεις μπορεί να ζητηθεί γραπτώς, με μνεία των σχετικών λόγων.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ

Διαδικασία

Τον Νοέμβριο του 2019, υποβλήθηκαν στην Επιτροπή δύο καταγγελίες σχετικά με νέο κρατικό δάνειο ύψους 400 εκατ. EUR (στο εξής: δάνειο των 400 εκατ. EUR) που χορήγησε η Ιταλία στην Alitalia S.A.I. S.p.A. in amministrazione straordinaria («Alitalia SAI») και στην Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria («Cityliner») (στο εξής, από κοινού: Alitalia).

Οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι το δάνειο ήταν παράνομο και ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση, δεδομένου ότι χορηγήθηκε και εκταμειώθηκε χωρίς να έχει κοινοποιηθεί και, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής κατάστασης της Alitalia και του ιστορικού της, κανένας πιστωτής σε οικονομία της αγοράς δεν θα ήταν διατεθειμένος να χορηγήσει ένα τέτοιο δάνειο.

Προηγουμένως, τον Μάιο του 2017, η Ιταλία χορήγησε στην Alitalia δάνειο ύψους 600 εκατ. EUR. Τον ίδιο μήνα, τρεις αεροπορικές εταιρείες υπέβαλαν επίσημες καταγγελίες ότι το δάνειο συνιστούσε ενίσχυση. Το δάνειο αυτό, το οποίο χορηγήθηκε από το κράτος, έπρεπε να εξοφληθεί έως τις 5 Νοεμβρίου 2017, ημερομηνία κατά την οποία επρόκειτο να εκποιηθούν τα περιουσιακά στοιχεία της Alitalia. Δεδομένου ότι η διαδικασία πώλησης δεν ήταν επιτυχής, η Ιταλία χορήγησε στην Alitalia πρόσθετο δάνειο ύψους 300 εκατ. EUR τον Οκτώβριο του 2017. Τον Ιανουάριο του 2018, η Ιταλία κοινοποίησε τα δύο αυτά δάνεια συνολικού ύψους 900 εκατ. EUR ως ενίσχυση διάσωσης βάσει των κατευθυντήριων γραμμών διάσωσης και

αναδιάρθρωσης⁽¹⁾. Τον Απρίλιο του 2018, η Επιτροπή κίνησε επίσημη διαδικασία έρευνας, θεωρώντας ότι, σε προκαταρκτική βάση, τα 900 εκατ. EUR συνιστούσαν ενίσχυση και ότι υπήρχαν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα της ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά. Η συγκεκριμένη έρευνα βρίσκεται σε εξέλιξη.

Περιγραφή της ενίσχυσης για την οποία η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία

Στις 26 Οκτωβρίου 2019, η Ιταλία εξέδωσε το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 124, το οποίο προέβλεπε τη χορήγηση δανείου ύψους 400 εκατ. EUR το 2019 υπέρ της Alitalia και των άλλων εταιρειών του ίδιου ομίλου που τελούν επίσης υπό έκτακτη διαχείριση (συγκεκριμένα, της Cityliner).

Στις 2 Δεκεμβρίου 2019, με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 137 «Επείγοντα μέτρα για να διασφαλιστεί η συνέχεια της υπηρεσίας που παρέχεται από την Alitalia — Società Aerea Italiana S.p.A. και την Alitalia Cityliner S.p.A. υπό έκτακτη διαχείριση»⁽²⁾ καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε το άρθρο 54 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 124/2019 και επιβεβαιώθηκε η χορήγηση του δανείου των 400 εκατ. EUR του 2019 που προβλεπόταν στο άρθρο 54 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 124/2019. Στις 30 Ιανουαρίου 2020, με τον νόμο αριθ. 2 «Μετατροπή σε νόμο, με τροποποιήσεις, του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 137, της 2ας Δεκεμβρίου 2019, περί επειγόντων μέτρων για τη διασφάλιση της συνέχειας της υπηρεσίας που παρέχεται από την Alitalia — Società Aerea Italiana S.p.A. και την Alitalia Cityliner S.p.A. υπό έκτακτη διαχείριση» (στο εξής: νόμος 2/2020)⁽³⁾ τροποποιήθηκε και μετατράπηκε σε νόμο το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 137/2019.

Στις 16 Δεκεμβρίου 2019, η Επιτροπή απέστειλε στην Ιταλία επιστολή με την οποία διαβίβασε στις ιταλικές αρχές τη δεύτερη καταγγελία και, ελλείψει απάντησης εκ μέρους των ιταλικών αρχών στην αίτηση παροχής πληροφοριών που απεστάλη στις 12 Νοεμβρίου 2019, ζήτησε άμεση απάντηση στην αίτηση παροχής πληροφοριών που απεστάλη στις 12 Νοεμβρίου 2019, εάν οι ιταλικές αρχές είχαν τυχόν παρατηρήσεις. Η Ιταλία απάντησε στις 6 Ιανουαρίου 2020.

Η Ιταλία δεν κοινοποίησε το δάνειο σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αξιολόγηση του μέτρου

Η Επιτροπή θεωρεί σε προκαταρκτική βάση ότι το μέτρο μπορεί να συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

Ειδικότερα, βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της, η Επιτροπή θεωρεί ότι το δάνειο των 400 εκατ. EUR ενδέχεται να παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα στην Alitalia κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή διατηρεί αμφιβολίες για το κατά πόσον το κριτήριο του φορέα της οικονομίας της αγοράς μπορεί να εφαρμοστεί στην προκειμένη περίπτωση ή για τον αν, σε κάθε περίπτωση, η Ιταλία ενήργησε ως φορέας της οικονομίας της αγοράς, με γνώμονα την κερδοφορία, όταν χορήγησε στην Alitalia το δάνειο των 400 εκατ. EUR, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- το πρόσφατο οικονομικό ιστορικό της Alitalia, ιδίως το γεγονός ότι δεν επέστρεψε κανένα μέρος του ποσού των 900 εκατ. EUR που χορηγήθηκε το 2017 ούτε κατέβαλε τόκους επί του ποσού αυτού·
- την αρνητική ταμειακή ροή της Alitalia·
- την έλλειψη στοιχείων που να αποδεικνύουν την πιστοληπτική ικανότητα της Alitalia στην αγορά·
- την απουσία μελέτης βάσει αντιπαραδειγμάτων που να αξιολογεί το συμφέρον του κράτους να αυξήσει το άνοιγμά του στην Alitalia προκειμένου να εξασφαλίσει την πώληση των περιουσιακών της στοιχείων σε σύγκριση με το σενάριο εκκαθάρισης της Alitalia, το οποίο θα είχε πιθανότατα προκύψει εάν δεν είχε χορηγηθεί το δάνειο των 400 εκατ. EUR.

Η Ιταλία δεν υπέβαλε καμία πληροφορία που να δίνει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αξιολογήσει τη συμβατότητα του δανείου των 400 εκατ. EUR.

(1) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση μη χρηματοπιστωτικών προβληματικών επιχειρήσεων (EE C 249 της 31.7.2014, σ. 1).

(2) Decreto Legge 2 Dicembre 2019, n. 137 «Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria» (GU Serie Generale no. 282, 2 Δεκεμβρίου 2019).

(3) Legge 30 Gennaio 2020, n. 2 «Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria» (GU Serie Generale no. 25, 31 Ιανουαρίου 2020).

Δεδομένου ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι η Alitalia είναι προβληματική επιχείρηση κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών διάσωσης και αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή θα μπορούσε να αξιολογήσει τη συμβατότητα του δανείου των 400 εκατ. EUR μόνο ως ενίσχυση διάσωσης και αναδιάρθρωσης κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν κανόνες και όρους για την αξιολόγηση της συμβατότητας των ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα των μέτρων με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ, μεταξύ άλλων, για τους ακόλουθους λόγους.

Η Ιταλία δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το δάνειο των 400 εκατ. EUR χορηγήθηκε για να συμβάλει στην επίτευξη ενός σαφώς καθορισμένου στόχου κοινού ενδιαφέροντος για την πρόληψη κοινωνικών δυσχερειών ή για την αντιμετώπιση ανεπάρκειας της αγοράς με την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχείρησης.

Ο καθορισμός του στόχου κοινού ενδιαφέροντος αποτελεί προϋπόθεση για την ανάλυση ορισμένων άλλων κριτηρίων συμβατότητας που προβλέπονται στο τμήμα 3 των κατευθυντήριων γραμμών διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Κατά συνέπεια, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η κρατική παρέμβαση ήταν αναγκαία για την επίτευξη ενός τέτοιου στόχου, ότι η ενίσχυση ήταν κατάλληλη, ότι τηρήθηκε ο χαρακτήρας κινήτρου, ότι η ενίσχυση περιοριζόταν στο ελάχιστο και ότι δεν υπάρχουν αδικαιολόγητα αρνητικά αποτελέσματα στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

Επιπλέον, όταν έχουν παρέλθει λιγότερα από 10 έτη από τη χορήγηση ενίσχυσης διάσωσης, ενίσχυσης αναδιάρθρωσης ή προσωρινής στήριξης αναδιάρθρωσης στον δικαιούχο κατά το παρελθόν, η Επιτροπή δεν θα επιτρέψει τη χορήγηση περαιτέρω ενίσχυσης (αρχή της «εφάπαξ ενίσχυσης»). Δεδομένου ότι η Alitalia μπορεί να έχει λάβει ενίσχυση διάσωσης με τη μορφή δανείων ύψους 900 εκατ. EUR που χορηγήθηκαν το 2017, όπως εξηγείται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας του 2018, η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσον τηρήθηκε η αρχή της εφάπαξ ενίσχυσης.

Για τους λόγους που αναφέρθηκαν ανωτέρω, η Επιτροπή διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά και, ως εκ τούτου, αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας για το δάνειο των 400 εκατ. EUR.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 (*) του Συμβουλίου, μπορεί να ζητηθεί ανάκτηση κάθε παράνομης ενίσχυσης από τον δικαιούχο.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, για την εφαρμογή των άρθρων 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων (ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 9).

ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Con la presente la Commissione desidera informare l'Italia che, dopo avere esaminato le informazioni a sua disposizione relative al prestito in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea («TFUE»).

1. PROCEDIMENTO

- (1) Nel maggio 2017 Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. in amministrazione straordinaria («Alitalia SAI») e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria («Cityliner», una controllata regionale interamente detenuta da Alitalia) sono state poste in amministrazione straordinaria ai sensi della normativa nazionale in materia di insolvenza con decreti del ministero dello Sviluppo economico italiano, rispettivamente del 2 e del 12 maggio 2017, e dichiarate insolventi con sentenze rese dal Tribunale di Civitavecchia l'11 e il 26 maggio 2017. Ai fini della presente decisione, Alitalia SAI e Cityliner sono congiuntamente citate come «Alitalia».
- (2) Il 26 ottobre 2019 l'Italia ha adottato il decreto-legge n. 124 «Disposizioni urgenti in materia fiscale e per esigenze indifferibili» («decreto-legge 124/2019») ⁽⁵⁾ il cui articolo 54 dispone la concessione, nel corso del 2019, di un prestito di 400 milioni di EUR a favore di Alitalia (il «prestito del 2019»).
- (3) Il 7 novembre 2019 un'impresa che desidera rimanere anonima ha presentato alla Commissione una denuncia (la «prima denuncia») con la quale asseriva che, con il prestito del 2019, l'Italia aveva concesso un aiuto di Stato illegale e incompatibile ad Alitalia.
- (4) Poiché il prestito del 2019 non era stato notificato, il 7 novembre 2019 la Commissione ha iscritto la denuncia nel registro degli aiuti di Stato non notificati.
- (5) Il 12 novembre 2019 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una richiesta di informazioni relativa al presunto aiuto di Stato a favore di Alitalia con allegata la prima denuncia affinché potessero formulare le loro osservazioni al riguardo.
- (6) Il 27 novembre 2019 una seconda impresa che desidera rimanere anonima ha presentato alla Commissione una denuncia (la «seconda denuncia») di contenuto analogo alla prima, ovvero nella quale si asseriva che il prestito del 2019 costituiva un aiuto di Stato illegale e incompatibile.
- (7) Il 2 dicembre 2019, il decreto-legge n. 137 «Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria» ("decreto-legge 137/2019") ⁽⁶⁾ ha abrogato l'articolo 54 del decreto-legge 124/2019 e l'ha sostituito con una nuova disposizione che conferma la concessione del prestito del 2019.
- (8) Il 16 dicembre 2019 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una lettera con la quale trasmetteva loro la seconda denuncia affinché potessero presentare eventuali osservazioni al riguardo e sollecitava una risposta immediata alla richiesta di informazioni del 12 novembre 2019.
- (9) Il 6 gennaio 2020 l'Italia ha replicato alla lettera della Commissione del 16 dicembre 2019. Nella risposta l'Italia ha fornito una sintesi dei principali sviluppi finanziari riguardanti Alitalia negli ultimi mesi del 2019 e ha affrontato alcuni punti sollevati nelle denunce in merito ai prestiti del 2019.

⁽⁵⁾ Decreto-legge 26 ottobre 2019, n. 124, «Disposizioni urgenti in materia fiscale e per esigenze indifferibili» (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 252 del 26 ottobre 2019).

⁽⁶⁾ Decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, «Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia - Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria» (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 282 del 2 dicembre 2019).

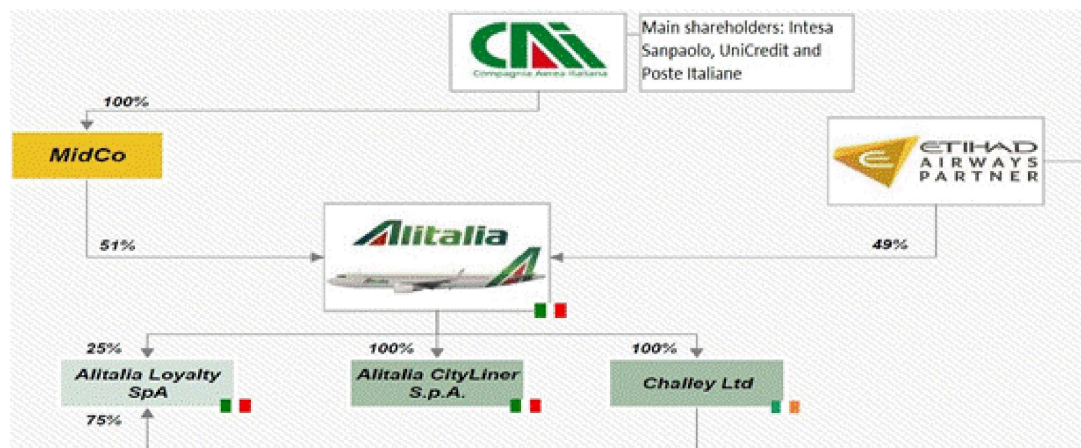
- (10) Il 30 gennaio 2020 la legge n. 2, «Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria» (la «legge 2/2020») ⁽⁷⁾, ha modificato e convertito il decreto-legge 137/2019.

2. IL BENEFICIARIO DEL PRESTITO DEL 2019

- (11) Il beneficiario del prestito del 2019 è Alitalia come definita al punto (1), ossia Alitalia SAI e Cityliner.
- (12) Alitalia SAI è una società operante nel settore del trasporto aereo, con sede a Fiumicino (Roma). È detenuta al 49 % da Etihad Investment Holding Company LLC e al 51 % da MIDCO S.p.A. («Midco»), la quale, a sua volta, è di proprietà al 100 % di Compagnia Aerea Italiana S.p.A. («CAI»).
- (13) Quando è stata posta in amministrazione straordinaria, Alitalia SAI deteneva la totalità del capitale azionario di Alitalia Cityliner e di Challey Ltd («Challey»).
- (14) Cityliner è una compagnia aerea regionale interamente di proprietà di Alitalia SAI ⁽⁸⁾, che opera in qualità di fornitore di capacità di trasporto (*capacity provider*) per Alitalia SAI ⁽⁹⁾ coprendo una parte della rete a corto raggio.
- (15) Challey è una sub-holding con sede in Irlanda che controlla diverse altre sub-holding, anch'esse con sede in Irlanda (congiuntamente: le «controllate irlandesi»), le quali possiedono l'intera flotta di aeromobili registrati in Irlanda utilizzata sia da Alitalia SAI che da Cityliner nonché partecipazioni di minoranza in altre società partecipate. Cityliner è un'impresa «captive» il cui reddito e rendimento finanziario dipendono direttamente dalla società madre, Alitalia SAI, la quale è il partner commerciale quasi esclusivo di Cityliner. Challey e le controllate irlandesi non sono in amministrazione straordinaria. Il grafico 1 illustra la struttura dell'azionariato di Alitalia e la tabella 1 mostra l'azionariato di Compagnia Aerea Italiana S.p.A. («CAI» ⁽¹⁰⁾), che detiene il 51 % di Alitalia SAI tramite Midco al 16 ottobre 2017.

Grafico 1

Struttura dell'azionariato del gruppo Alitalia

⁽⁷⁾ Legge 30 gennaio 2020, n. 2, «Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 2 dicembre 2019, n. 137, recante misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia – Società Aerea Italiana S.p.A. e Alitalia Cityliner S.p.A. in amministrazione straordinaria» (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 25 del 31 gennaio 2020).

⁽⁸⁾ Cfr. il decreto del ministro dello Sviluppo economico del 12 maggio 2017, con il quale Cityliner è ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria, accessibile al pubblico sul sito Internet dell'amministrazione straordinaria: www.falccoweb.it/home/pdf/alitalia/estensione_procedura.pdf.

⁽⁹⁾ Cfr. il punto 85 a pagina 55 e segg. della «Relazione sulle cause di insolvenza di Alitalia e Cityliner» del 26 gennaio 2018 redatta dai commissari straordinari e pubblicata sul sito Internet della procedura di amministrazione straordinaria di Alitalia: http://www.falccoweb.it/home/pdf/alitalia/relazione_cause_insolvenza.pdf.

⁽¹⁰⁾ Tra gli azionisti principali di CAI con una partecipazione pari o inferiore all'1 % figurano Factorit S.p.A. (1 %), Macca Srl (0,96 %) e la quota residua di Air France-KLM (0,73 % rispetto al 25 % nel 2009).

Tabella 1

Struttura dell'azionariato di CAI, maggio 2019 Per quanto noto alla Commissione, la struttura dell'azionariato rimane invariata.

Struttura dell'azionariato di CAI, maggio 2019	Azionisti
Unicredit S.p.A	36,59
Intesa Sanpaolo	27,48
Banca Popolare di Sondrio Società Cooperativa per Azioni	9,11
Atlantia S.p.A	6,52
Banca Monte dei Paschi di Siena S.p.A	6,11
MPS Leasing & Factoring S.p.A	3,97
IMMSI S.p.A	2,18
Poste Italiane S.p.A	2,02
PIRELLI & C.S.P.A.	1,4
Altri azionisti con meno dell'1%	4,62
Totale	100

- (16) Dall'acquisizione da parte di CAI S.p.A. nel 2008, il gruppo Alitalia ha costantemente registrato perdite. Ciò si riflette nella situazione finanziaria di Alitalia SAI e Cityliner che costituiscono la maggior parte delle attività finanziarie del gruppo. All'inizio del 2017 il gruppo Alitalia ha cercato di rimettersi in carreggiata con un ambizioso piano di riduzione dei costi di oltre [...] di EUR (il «piano di risanamento»), gestito principalmente dal suo azionista esistente Etihad, che avrebbe dovuto spianare la strada a un finanziamento supplementare (2 miliardi di EUR, di cui 900 milioni di EUR di fondi nuovi). Il piano di risanamento doveva essere attuato mediante una procedura prefallimentare ⁽¹⁾ per la quale ⁽²⁾ era necessario ottenere l'accordo del personale ⁽³⁾. L'accordo è stato tuttavia respinto in esito a un referendum aziendale tenutosi il 24 aprile 2017, poiché le misure proposte per ridurre i costi del lavoro prevedevano, tra l'altro, un taglio salariale medio del [...] %. Dato che non è stato possibile attuare il piano di risanamento e gli azionisti non hanno apportato finanziamenti supplementari, Alitalia ha dichiarato fallimento a norma della legge fallimentare italiana.
- (17) Di conseguenza, nel maggio 2017 (cfr. il punto (1)) Alitalia SAI è stata posta in amministrazione straordinaria ⁽⁴⁾ e dichiarata insolvente con sentenza del Tribunale di Civitavecchia.

⁽¹⁾ Articolo 67 del Regio Decreto 16 marzo 1942, n. 267 — Disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 81 del 6 aprile 1942) (la «legge fallimentare italiana»).

⁽²⁾ Un «piano attestato di risanamento» a norma dell'articolo 67, comma 3, lettera d), della legge fallimentare italiana è una procedura per le imprese che si trovano in difficoltà finanziarie temporanee, ovvero difficoltà finanziarie che possono essere superate data la loro specifica natura reversibile e la disponibilità di risorse adeguate. Secondo tale procedura, gli sforzi di risanamento sono gestiti dall'impresa e non dal giudice.

⁽³⁾ Secondo la relazione dei commissari straordinari dell'11 luglio 2018, al 31 dicembre 2017, il gruppo Alitalia registrava 11 755 contratti di lavoro corrispondenti a 10 871 dipendenti a tempo pieno occupati presso Alitalia S.p.A. e Cityliner. Il 31 dicembre 2016 vi erano 10 781 equivalenti a tempo pieno alle dipendenze del gruppo Alitalia.

⁽⁴⁾ Alitalia e Cityliner sono state poste in amministrazione straordinaria ai sensi del decreto-legge 23 dicembre 2003, n. 347, "Misure urgenti per la ristrutturazione industriale di grandi imprese in stato di insolvenza (Gazzetta Ufficiale - Serie generale n. 298 del 24 dicembre 2003) in combinato disposto con il decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270. «Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'articolo 1 della legge 30 luglio 1998, n. 274» (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 185 del 9 agosto 1999). Il decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270 disciplina la procedura di amministrazione straordinaria, ovvero una procedura di insolvenza per le grandi imprese finalizzata al salvataggio e alla conservazione del loro valore attraverso la prosecuzione delle attività fino alla ristrutturazione o alla cessione degli attivi. Le imprese sono ammesse all'amministrazione straordinaria solo qualora si ritenga possibile che ritrovino una situazione di redditività economica.

- (18) Alitalia SAI ha controllato la gestione di Cityliner e ne ha coordinato le attività fino all'ammissione alla procedura di amministrazione straordinaria. In seguito all'insolvenza di Alitalia SAI, anche Cityliner è stata dichiarata insolvente ⁽¹⁵⁾ e, ai sensi delle disposizioni che consentivano l'estensione dell'amministrazione straordinaria alle società del gruppo Alitalia ⁽¹⁶⁾, è stata ammessa all'amministrazione straordinaria.

3. IL PRESTITO DEL 2019

- (19) Il prestito del 2019 è stato disposto dall'articolo 54 del decreto-legge 124/2019 (cfr. il punto (2)). Si tratta di un prestito di 400 milioni di EUR concesso a favore di Alitalia.
- (20) Ai sensi dell'articolo 54 del decreto-legge 124/2019, il prestito del 2019 è prioritario rispetto a ogni altro debito contratto da Alitalia in amministrazione straordinaria e rispetto a tutti i debiti contratti prima che Alitalia fosse posta in amministrazione straordinaria. Il prestito del 2019 è concesso con applicazione di interessi al tasso Euribor a sei mesi, maggiorato di 1 000 punti base, ed è da restituirsi entro sei mesi dall'erogazione.
- (21) Il 2 dicembre 2019 l'Italia ha adottato il decreto-legge 137/2019 (cfr. il punto (7)) che abroga e sostituisce l'articolo 54 del decreto-legge 124/2019. Il decreto-legge 137/2019 ha in sostanza ripreso le disposizioni su cui si fonda il prestito del 2019, specificando ad integrazione che lo scopo del prestito era di consentire di pervenire al trasferimento dei complessi aziendali facenti capo ad Alitalia. Il decreto-legge 137/2019 disponeva altresì che il programma di cessione fosse integrato da un piano di riorganizzazione volto a ristrutturare e razionalizzare le attività aziendali di Alitalia; tale piano doveva essere elaborato dal commissario straordinario ed era soggetto all'approvazione del ministero dello Sviluppo economico ai sensi dell'articolo 60 del decreto legislativo 8 luglio 1999, n. 270, «Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'articolo 1 della legge 30 luglio 1998, n. 274» ⁽¹⁷⁾. Il termine per espletare la procedura necessaria per pervenire al trasferimento dei complessi aziendali di Alitalia, a seguito dell'esecuzione del piano di riorganizzazione, è stato fissato al 31 maggio 2020.
- (22) Con decreto del ministero dello Sviluppo economico di concerto con il ministero dell'Economia e delle finanze, del 21 dicembre 2019, è stata disposta l'erogazione integrale ad Alitalia del prestito del 2019.
- (23) La legge 30 gennaio 2020, n. 2, ha convertito il decreto-legge 137/2019. La legge 2/2020 apporta le seguenti modificazioni al decreto-legge 137/2019: i) precisa che il prestito e gli interessi devono essere rimborsati entro sei mesi dall'erogazione; ii) dispone che il programma elaborato dall'organo commissariale tenga conto dei livelli occupazionali e dell'unità operativa dei complessi aziendali.

4. INFORMAZIONI GENERALI

- (24) Prima dell'erogazione del prestito del 2019, nel maggio 2017 l'Italia aveva concesso ad Alitalia un prestito di 600 milioni di EUR ⁽¹⁸⁾ che nell'ottobre 2017 era stato integrato da un prestito aggiuntivo di 300 milioni di EUR (i "prestiti del 2017). La restituzione dei prestiti del 2017 era prevista rispettivamente entro il 5 novembre 2017 e il 31 dicembre 2018.
- (25) Al fine di elaborare il programma di cui all'articolo 54 del decreto legislativo 270/1999, i commissari straordinari hanno pubblicato nel maggio 2017 un invito per la raccolta di manifestazioni di interesse per l'acquisizione o la ristrutturazione dei complessi aziendali di Alitalia ⁽¹⁹⁾. Nell'agosto 2017 i commissari straordinari hanno inoltre lanciato una procedura di cessione, in un primo momento cercando di cedere le attività Alitalia attraverso una procedura di manifestazione di interesse. Il termine per il completamento della procedura di manifestazione di interesse al fine di consentire la cessione dei complessi aziendali facenti capo ad Alitalia è stato rinviato più volte e la procedura è stata infine convertita in una procedura negoziata. Le date di

⁽¹⁵⁾ Cfr. la pagina 57 e segg. della «Relazione sulle cause di insolvenza di Alitalia e Cityliner», del 26 gennaio 2018, redatta dai commissari straordinari; cfr. anche la sentenza del 26 maggio 2019 che dichiara l'insolvenza di Cityliner. Tali documenti sono consultabili pubblicamente: http://www.fallcoweb.it/home/pdf/alitalia/sentenza_cityliner.pdf; http://www.fallcoweb.it/home/pdf/alitalia/relazione_cause_insolvenza.pdf

⁽¹⁶⁾ Come previsto all'articolo 81 del decreto-legge 270/1999. Cfr. il punto 1.

⁽¹⁷⁾ Cfr. la nota 1.

⁽¹⁸⁾ Il prestito iniziale del 2017 a favore di Alitalia era stato disposto dal decreto-legge 2 maggio 2017, n. 55 («Misure urgenti per assicurare la continuità del servizio svolto da Alitalia S.p.A.») (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 100 del 2 maggio 2017). Sebbene il decreto-legge 55/2017 sia scaduto e sia divenuto nullo perché non convertito in legge entro il termine previsto, i suoi effetti sono stati mantenuti dalla legge 21 giugno 2017, n. 96.

⁽¹⁹⁾ Conformemente agli orientamenti previsti dal decreto legislativo 270/1999, articolo 27, comma 2, lettere a), b) e b bis).

scadenza per il rimborso dei prestiti del 2017 sono state sincronizzate ⁽²⁰⁾ e prorogate diverse volte. Da ultimo il decreto-legge 30 aprile 2019, n. 34 ⁽²¹⁾ ha disposto, tra l'altro, la proroga del rimborso dei prestiti del 2017 fino a quando i compendi aziendali di Alitalia non sarebbero stati ceduti dall'amministrazione straordinaria e ha sospeso l'ulteriore cumulo di interessi sui prestiti del 2017.

- (26) A ogni proroga delle date di scadenza del rimborso dei prestiti del 2017 è corrisposto il rinvio del relativo termine per l'espletamento della procedura della cessione dei complessi aziendali di Alitalia. Il termine per presentare un'offerta vincolante è stato rinviato a più riprese, da ultimo al 21 novembre 2019. Poiché entro tale termine non sono presentate offerte vincolanti, la summenzionata procedura di cessione è stata considerata fallita ⁽²²⁾.
- (27) Il 2 dicembre 2019, con il decreto-legge 137/2019, è stato disposto di adottare una nuova procedura di cessione da associare a un piano di riorganizzazione e di espletare entro il 31 maggio 2020 le procedure necessarie per la cessione dei complessi aziendali di Alitalia a seguito dell'attuazione di detto piano.

5. SINTESI DELLA DECISIONE DI AVVIO DEL PROCEDIMENTO DEL 2018 RELATIVA AI PRESTITI DEL 2017

- (28) Nel 2017 e nel 2018 la Commissione ha ricevuto una serie di denunce nelle quali si asseriva che i prestiti del 2017 e le rispettive proroghe costituivano aiuti di Stato illegali e incompatibili.
- (29) Il 23 gennaio 2018 l'Italia ha notificato i prestiti del 2017 come aiuti per il salvataggio ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese non finanziarie in difficoltà (gli «orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione») ⁽²³⁾.
- (30) Con lettera del 23 aprile 2018, la Commissione ha informato l'Italia della propria decisione di avviare il procedimento a norma dell'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, in relazione ai prestiti del 2017 (la «decisione di avvio del procedimento del 2018») ⁽²⁴⁾.
- (31) La Commissione ha concluso in via provvisoria che: i) i prestiti del 2017 possono aver costituito aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE; ii) sussistevano seri dubbi circa la compatibilità con il mercato interno dei prestiti del 2017.
- (32) In particolare, a parere della Commissione era possibile che i prestiti del 2017 avessero conferito un vantaggio economico ad Alitalia ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. A parere della Commissione, le autorità italiane non avevano suffragato con elementi di prova l'affermazione secondo cui, nel concedere i prestiti del 2017, l'Italia avrebbe agito come un operatore in un'economia di mercato.
- (33) La Commissione ha ritenuto che Alitalia fosse un'impresa in difficoltà ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione ed è giunta in via provvisoria alla conclusione che sussistevano seri dubbi circa la compatibilità dei prestiti del 2017 con il mercato interno.

6. LA POSIZIONE DELLE DENUNCIANTI IN MERITO AL PRESTITO DEL 2019

- (34) Nelle loro osservazioni relative al prestito del 2019, le denuncianti sostengono che tale prestito costituisce un aiuto di Stato illegale e incompatibile.

⁽²⁰⁾ Tramite il decreto-legge 27 aprile 2018, n. 38.

⁽²¹⁾ Decreto-legge 30 aprile 2019, n. 34, «Misure urgenti di crescita economica e per la risoluzione di specifiche situazioni di crisi» (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 100 del 30 aprile 2019). Il decreto-legge 34/2019 è stato convertito dalla legge 28 giugno 2019, n. 58 (Gazzetta Ufficiale - Serie Generale n. 151 del 29 giugno 2019 - Suppl. Ordinario n. 26).

⁽²²⁾ Nelle osservazioni presentate il 6 gennaio 2020, al punto 2, lettera b), le autorità italiane hanno dichiarato che non era loro pervenuta alcuna offerta finale entro il termine stabilito dalla legge. La notizia è stata diffusa anche dalla stampa: si veda ad esempio «Il Corriere della sera» del 21 novembre 2019: «Alitalia, il salvataggio salta ancora: ottavo rinvio per la cordata»; «la Repubblica» del 20 novembre 2019: «Si ferma la cordata Fs-Atlantia. Alitalia verso l'ottavo rinvio»; «la Repubblica» del 26 novembre 2019: «Alitalia, la resa del governo. Patuanelli: la soluzione di mercato non c'è».

⁽²³⁾ Comunicazione della Commissione — Orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese non finanziarie in difficoltà (GU C 249 del 31.7.2014, pag. 1).

⁽²⁴⁾ Aiuti di Stato — Italia — Aiuto di Stato SA.48171 (2018/C) (ex 2018/NN, ex 2017/FC) — Presunto aiuto di Stato a favore di Alitalia — Invito a presentare osservazioni a norma dell'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (C/2018/2357) (GU C 256, del 20.7.2018, pag. 4).

- (35) Le denunciati affermano che il prestito del 2019 costituisce un aiuto di Stato poiché il governo italiano non ha agito come un investitore operante in un'economia di mercato. Dato che, nonostante i prestiti del 2017, la situazione economica di Alitalia non è migliorata, e alla luce della storia di Alitalia, secondo le denunciati i dubbi già espressi dalla Commissione nella decisione di avvio del 2018 sui prestiti del 2017 si applicherebbero a maggior ragione al prestito del 2019 ⁽²⁵⁾. A loro avviso, nessun investitore operante in un'economia di mercato attento ai problemi di redditività sarebbe stato infatti disposto ad aumentare la propria esposizione creditizia fornendo tali nuovi finanziamenti senza garanzia alcuna in merito alla remunerazione del capitale investito.
- (36) Le denunciati ritengono che il prestito statale concesso dal governo italiano ad Alitalia abbia senza alcun dubbio conferito un vantaggio ad Alitalia, abbia inciso in modo rilevante sugli scambi tra Stati membri e falsato la concorrenza, dato che Alitalia è in concorrenza con altre compagnie aeree dell'UE. A loro parere, il prestito del 2019 avrebbe di fatto consentito alla società di rimanere operativa nonostante il protrarsi della difficile situazione finanziaria e di mantenere e persino aumentare la propria quota di mercato grazie all'incremento delle capacità e all'apertura di determinate rotte, mettendola così in grado di continuare ad applicare una politica tariffaria più aggressiva di quella che avrebbe potuto praticare senza il prestito del 2019 e causando gravi danni alle società concorrenti che operavano sulle medesime rotte senza sovvenzioni pubbliche.
- (37) In particolare, le denunciati sottolineano che, nonostante i cospicui contributi pubblici ricevuti, Alitalia non è stata in grado di effettuare alcuna ristrutturazione, non riuscendo a diventare redditizia né a ridurre i costi o i debiti.
- (38) Le denunciati sostengono che il prestito del 2019 è incompatibile con il mercato interno. Diversi criteri di compatibilità definiti negli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione non sono stati rispettati.

7. LA POSIZIONE DELLE AUTORITÀ ITALIANE IN MERITO AL PRESTITO DEL 2019

- (39) Il 6 gennaio 2020 l'Italia ha risposto a una serie di punti sollevati nelle denunce, asserendo al contempo che il prestito del 2019 rappresenta un sostegno finanziario a favore di Alitalia. In primo luogo, l'Italia ha affermato che lo strumento giuridico oggetto delle denunce, vale a dire il decreto-legge 124/2019, non era stato convertito in legge ed era pertanto privo di efficacia *ab initio*. Secondo l'Italia lo strumento giuridico alla base del prestito del 2019 è il decreto-legge 137/2019, il cui oggetto è diverso da quello del decreto-legge 124/2019, in quanto il nuovo finanziamento ivi previsto era subordinato al ripristino della redditività a lungo termine attraverso la cessione della società ristrutturata. Le denunce sarebbero pertanto prive di oggetto.
- (40) A parere dell'Italia il prestito del 2019 non costituiva un aiuto illegale, bensì una tranche supplementare dell'aiuto notificato nel gennaio 2018 (cfr. il punto (29)), rappresentando quindi un'estensione dei prestiti del 2017. Secondo l'Italia, tale prestito non era pertanto soggetto all'obbligo di sospensione dell'aiuto ai sensi dell'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE. Di conseguenza, l'Italia ha espresso il parere che il prestito del 2019 debba essere esaminato nell'ambito dell'indagine aperta con la decisione di avvio del procedimento del 2018.

8. VALUTAZIONE

8.1. Osservazioni preliminari

- (41) La Commissione è dell'avviso che anche se le denunce fossero ritenute senza oggetto, tale conclusione non avrebbe alcun effetto materiale sulla presente indagine. A norma dell'articolo 12 del regolamento (UE) 2015/1589 del Consiglio, del 13 luglio 2015, recante modalità di applicazione dell'articolo 108 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea ⁽²⁶⁾ (il «regolamento di procedura»), la Commissione può, di propria iniziativa, esaminare informazioni su presunti aiuti illegali provenienti da qualsiasi fonte.
- (42) Inoltre, l'Italia ha sostenuto che il prestito del 2019 è in realtà una tranche aggiuntiva dei prestiti del 2017 e che pertanto la Commissione dovrebbe esaminare il prestito del 2019 nell'ambito dell'indagine aperta con decisione di avvio del 2018.

⁽²⁵⁾ La denuncia contiene copia di un'intervista al vicepresidente della Banca europea per gli investimenti, pubblicata da Radiocor Economia il 26 settembre 2019, in cui si affermava che Alitalia non aveva ancora le caratteristiche necessarie per essere finanziabile dalle banche.

⁽²⁶⁾ GUL 248 del 24.9.2015, pag. 9.

- (43) Per corroborare tale argomentazione, l'Italia ha richiamato il punto 81 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato ⁽²⁷⁾, il quale dispone che «*più interventi consecutivi dello Stato possono essere considerati un solo intervento ai fini dell'applicazione dell'articolo 107, paragrafo 1, del trattato. Ciò può verificarsi, in particolare, nel caso in cui interventi consecutivi siano connessi tra loro — segnatamente per la loro cronologia, il loro scopo e la situazione dell'impresa al momento in cui si verificano — in modo tanto stretto da renderne impossibile la dissociazione*». Secondo l'Italia, è impossibile dissociare il prestito del 2019 dai prestiti del 2017 dato che le argomentazioni esposte nel decreto-legge 137/2019 per la concessione del prestito del 2019 corrispondono alle motivazioni addotte per la concessione dei prestiti del 2017 nei corrispondenti atti legislativi che dispongono i prestiti del 2017.
- (44) La Commissione osserva che il punto 81 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato stabilisce anche: «[p]er contro, se l'intervento successivo è stato il risultato di eventi imprevisi all'epoca del primo intervento, le due misure dovrebbero in linea di principio essere valutate separatamente.» (corsivo e sottolineatura aggiunti).
- (45) La Commissione conclude in via provvisoria che il prestito del 2019 sia separabile dai prestiti del 2017 per i motivi indicati di seguito.
- (46) In primo luogo, il decreto-legge 148/2017, con il quale l'Italia ha concesso il prestito aggiuntivo di 300 milioni di EUR, afferma esplicitamente che si tratta di un aumento del finanziamento statale di 600 milioni di EUR già erogato nel maggio 2017 fino a raggiungere l'importo di 900 milioni di EUR ⁽²⁸⁾. Per contro, il decreto-legge 124/2019, il decreto-legge 137/2019 o la legge 2/2020 non fanno alcun riferimento ad un eventuale collegamento con i prestiti concessi nel 2017.
- (47) In secondo luogo, per quanto riguarda la cronologia, la Commissione osserva che, mentre i prestiti del 2017 sono stati concessi a distanza di sei mesi l'uno dall'altro, il prestito del 2019 è stato concesso due anni dopo il prestito precedente. Il prestito del 2019 è dissociabile dai prestiti del 2017, in quanto si è reso necessario solo molto tempo dopo i prestiti del 2017 e si riferisce al finanziamento di costi che non potevano ragionevolmente essere previsti nel momento in cui Alitalia era stata inizialmente ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria ⁽²⁹⁾.
- (48) In terzo luogo, i termini dei prestiti del 2017 e del prestito del 2019 sono sostanzialmente diversi. Da un lato, la data di scadenza per la restituzione dei prestiti del 2017 è stata rinviata *sine die* fino a dopo la vendita delle attività di Alitalia. Per contro, la data di scadenza per la restituzione del prestito del 2019 è attualmente fissata a sei mesi dalla sua erogazione. Dall'altro, dal maggio 2019, nessun ulteriore interesse sta maturando sui prestiti del 2017, mentre l'interesse è previsto sul prestito del 2019.
- (49) La Commissione conclude pertanto in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 è dissociabile dai prestiti del 2017 e che occorra avviare un distinto procedimento di indagine formale in merito al prestito del 2019.

8.2. Presenza di aiuti di Stato

- (50) In virtù dell'articolo 107, paragrafo 1, del trattato, «*sono incompatibili con il mercato interno, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza*».
- (51) Ne consegue che affinché una misura possa costituire un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1 del TFUE, devono essere soddisfatti i criteri cumulativi elencati di seguito: i) deve essere concessa dallo Stato o mediante risorse statali ed essere imputabile allo Stato; ii) deve conferire un vantaggio ad un'impresa; iii) deve essere selettiva, ossia favorire talune imprese o la produzione di determinati beni; iv) deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza ed essere atta a incidere sugli scambi tra Stati membri ⁽³⁰⁾.

⁽²⁷⁾ Comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato di cui all'articolo 107, paragrafo 1, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (C/2016/2946) (GU C 262 del 19.7.2016, pag. 1).

⁽²⁸⁾ L'articolo 12, comma 2, del decreto-legge 148/2017 dispone che «... l'ammontare del finanziamento ... è incrementato di 300 milioni di euro, da erogarsi nell'anno 2018».

⁽²⁹⁾ Cfr., in proposito, la decisione della Commissione del 19 dicembre 2012 nel caso SA.35378 *Financing of Berlin Brandenburg Airport*, Germania (GU C 36 dell'8.2.2013, pag. 10), punti da 14 a 33.

⁽³⁰⁾ Sentenza del 2 settembre 2010, *Commissione/Deutsche Post*, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punto 39 e giurisprudenza ivi citata.

8.2.1. *Nozione di impresa*

- (52) Alitalia SAI è un'impresa privata con sede in Italia che opera e fornisce servizi nel settore del trasporto aereo. È un'impresa ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE ⁽³¹⁾. Anche Cityliner è una società privata che opera nel settore del trasporto aereo e fornisce servizi di trasporto di passeggeri a livello regionale; anch'essa è un'impresa ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

8.2.2. *Imputabilità e risorse statali*

- (53) Per configurarsi come aiuto di Stato, una misura deve essere imputabile allo Stato ed essere finanziata mediante risorse statali.
- (54) Poiché il prestito del 2019 è concesso mediante atti legislativi (cfr. la sezione 3), la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito sia imputabile allo Stato italiano. Inoltre, poiché esso è finanziato dal bilancio dello Stato, la Commissione conclude in via provvisoria che sia stato concesso mediante risorse statali.

8.2.3. *Selettività*

- (55) Per essere considerata un aiuto di Stato una misura deve essere specifica o selettiva, nel senso di avvantaggiare soltanto certe imprese o la produzione di certi beni.
- (56) Il prestito del 2019 è stato concesso in modo specifico ad Alitalia. Pertanto, esso è stato concesso, su base esclusivamente ad hoc, a due specifiche imprese appartenenti al medesimo gruppo e non era disponibile per altre imprese attive nel settore del trasporto aereo italiano che si trovano in una situazione di diritto e di fatto analoga, o in altri settori. Nessuna società comparabile era ammessa a beneficiare di misure simili a quelle concesse e, pertanto, nessuna di tali società ha ricevuto un vantaggio analogo.
- (57) Inoltre, come stabilito dalla Corte, in caso di concessione di un aiuto individuale, l'individuazione del vantaggio economico (cfr. la sezione 8.2.4) consente, in linea di principio, di presumerne la selettività ⁽³²⁾.
- (58) Conseguentemente la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito del 2019 ha natura selettiva.

8.2.4. *Vantaggio*

- (59) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, per vantaggio s'intende un beneficio economico che un'impresa non avrebbe potuto ottenere in condizioni normali di mercato, ossia in assenza di un intervento dello Stato ⁽³³⁾.
- (60) Secondo la giurisprudenza dell'Unione europea, le operazioni economiche realizzate da un ente pubblico non conferiscono un vantaggio e pertanto non costituiscono aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, se hanno luogo in normali condizioni di mercato ⁽³⁴⁾. Al fine di determinare se un'operazione è stata eseguita in tali condizioni, la Commissione applica il principio dell'operatore in un'economia di mercato, che è stato sviluppato in relazione a diverse operazioni economiche. La Commissione esaminerà dapprima se il criterio dell'operatore in un'economia di mercato è applicabile e, in caso affermativo, lo applicherà al prestito statale del 2019.

⁽³¹⁾ Sulla definizione di impresa si richiama la sezione 2 della comunicazione della Commissione sulla nozione di aiuto di Stato, in particolare il punto 7: "Secondo la costante giurisprudenza della Corte di giustizia, la nozione di impresa abbraccia qualsiasi ente che esercita un'attività economica ....

⁽³²⁾ Cfr. sentenza del 4 giugno 2015, *Commissione/MOL*, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punto 60.

⁽³³⁾ Sentenza dell'11 luglio 1996, *SFEI e Altri*, C-39/94, EU:C:1996:285, punto 60; Sentenza del 29 aprile 1999, *Spagna/Commissione*, C-342/96, EU:C:1999:210, punto 41.

⁽³⁴⁾ Sentenza dell'11 luglio 1996, *SFEI e Altri*, C-39/94, EU:C:1996:285, punti 60 e 61.

8.2.4.1. Applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato

- (61) La Commissione esaminerà l'applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato sotto due aspetti, per valutare i) se lo Stato ha agito in qualità di autorità pubblica anziché come operatore economico al momento della concessione dei prestiti e ii) se l'Italia ha presentato elementi di prova ex ante sufficienti per dimostrare di aver agito come un operatore economico.
- (62) In primo luogo, la Commissione ricorda che la Corte di giustizia ha stabilito che l'applicabilità del criterio dell'operatore in un'economia di mercato dipende, in definitiva, dal fatto che lo Stato membro interessato concede, nella sua qualità di azionista e non nella sua qualità di potere pubblico, un vantaggio economico a un'impresa a esso appartenente ⁽³⁵⁾. Gli interventi dello Stato diretti ad onorare gli obblighi che ad esso incombono come autorità pubblica non si possono paragonare a quelli di un operatore in un'economia di mercato ⁽³⁶⁾.
- (63) I comunicati stampa rilasciati dopo la concessione del prestito indicherebbero che l'Italia sembrava basarsi su considerazioni che un operatore di mercato non avrebbe tenuto in considerazione.
- (64) Il 28 novembre 2019, il ministro dello Sviluppo economico ha dichiarato che Alitalia «*non fallirà, mi sento di poterlo garantire*» ⁽³⁷⁾.
- (65) Il 17 dicembre 2019 lo stesso ministro ha dichiarato alla stampa che «*ci sono criticità [con riguardo ad Alitalia] da affrontare in modo serio*», partendo dal fatto che «*non prendo in considerazione l'idea di mettere aerei a terra*» ⁽³⁸⁾.
- (66) In secondo luogo, quando uno Stato membro invoca il criterio dell'operatore in un'economia di mercato nel procedimento amministrativo, spetta allo Stato membro stesso «*provare inequivocabilmente e sulla base di elementi oggettivi, verificabili e contemporanei, che la misura attuata rientrava nella sua qualità di azionista e che è fondata sulle valutazioni economiche preliminari richieste*» ⁽³⁹⁾. Tali elementi devono fare chiaramente apparire che lo Stato membro interessato ha preso, preliminarmente o simultaneamente alla concessione del beneficio economico, la decisione di procedere, con la misura effettivamente posta in essere, ad un investimento nell'impresa pubblica controllata.
- (67) Inoltre, «*ai fini della valutazione della questione di sapere se la stessa misura sarebbe stata adottata, in normali condizioni di mercato, da un investitore privato operante in una situazione la più analoga possibile a quella dello Stato, devono essere presi in considerazione unicamente i benefici e gli obblighi connessi alla posizione di quest'ultimo nella sua qualità di azionista, ad esclusione di quelli connessi alla sua qualità di potere pubblico*» ⁽⁴⁰⁾.
- (68) Nonostante le richieste della Commissione l'Italia non ha presentato alcun documento che dimostri che lo Stato, prima di concedere il prestito del 2019, ha effettuato una valutazione della potenziale redditività dell'investimento e della probabilità della restituzione di tale prestito.
- (69) Per questi motivi, la Commissione conclude, in via provvisoria, che il criterio dell'operatore in un'economia di mercato non potesse essere applicabile allo Stato per quanto riguarda il prestito del 2019 in quanto: i) concedendo il prestito del 2019 ad Alitalia, l'Italia sembra aver agito in veste di autorità pubblica, e ii) in ogni caso, l'Italia non ha assolto l'onere di dimostrare di aver effettuato una valutazione ex ante della redditività di tale prestito.

⁽³⁵⁾ Sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione/RDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punti 79-82 e 87.

⁽³⁶⁾ Sentenza del 15 dicembre 2009, *EDF/Commissione*, T-156/04, EU:T:2009:505, punto 228.

⁽³⁷⁾ https://www.ilmessaggero.it/economia/news/alitalia_patuanelli_non_fallira_nazionalizzazione_non_negativa-4892078.html

⁽³⁸⁾ http://www.rainews.it/dl/rainews/articoli/Alitalia-Leogrande-domani-entrero-in-azienda-non-faro-disastri-45f19058-ff0f-42d2-9532-5446204b197d.html?refresh_ce

⁽³⁹⁾ Sentenza del 16 gennaio 2018, *EDF / Commissione*, T-747/15, EU:T:2018:6, punto 142, e sentenza del 19 dicembre 2019, *Arriva Italia Srl e a.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, punto 48.

⁽⁴⁰⁾ Sentenza del 19 dicembre 2019 *Arriva Italia Srl e a.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, punto 47, e sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione / EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punto 79 e giurisprudenza ivi citata.

8.2.4.2 Applicazione del criterio dell'operatore in un'economia di mercato

- (70) Per completezza, anche se nella sezione 8.2.4.1 la Commissione ha concluso in via provvisoria che il criterio dell'operatore in un'economia di mercato non è applicabile, la Commissione ha esaminato, in subordine, se detto criterio sarebbe stato soddisfatto.
- (71) L'elemento dirimente è piuttosto stabilire se, nel concedere il prestito, gli enti pubblici abbiano o non abbiano agito come avrebbe agito un operatore in un'economia di mercato in una situazione analoga. Inoltre, il comportamento economico può essere diverso a seconda che esista o no un'esposizione nei confronti dell'impresa. Tuttavia, se l'ente pubblico non avesse agito come un operatore in un'economia di mercato, l'impresa beneficiaria avrebbe ricevuto un vantaggio economico che non avrebbe ottenuto in condizioni di mercato normali ⁽⁴¹⁾ e che l'ha posta in una posizione più favorevole rispetto ai suoi concorrenti ⁽⁴²⁾.
- (72) Sulla base delle informazioni di cui dispone, concernenti la situazione finanziaria di Alitalia e le circostanze in cui il prestito del 2019 è stato concesso nell'ottobre 2019, la Commissione dubita che le condizioni alle quali è stato concesso il prestito del 2019 soddisfino il criterio dell'operatore in un'economia di mercato e che l'Italia, nel concedere detto prestito ad Alitalia, abbia agito come un creditore prudente, guidato da considerazioni di redditività.
- (73) In primo luogo, la Commissione in via provvisoria ritiene improbabile che un creditore privato sarebbe stato disposto a concedere ad Alitalia ulteriori finanziamenti vista la situazione di Alitalia nell'ottobre 2019 e i recenti avvenimenti che la riguardano. Come descritto nella sezione 2, Alitalia era stata dichiarata insolvente nel maggio 2017 e ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria. Aveva ricevuto i prestiti del 2017, che sono stati oggetto di numerose proroghe.
- (74) In base alle informazioni pubblicamente disponibili, Alitalia ha continuato a registrare flussi di cassa negativi da quando è stata posta in amministrazione straordinaria, che hanno generato una perdita di 224 milioni di EUR nel 2018 ⁽⁴³⁾.
- (75) In secondo luogo, non è stata fornita alcuna prova dell'affidabilità creditizia di Alitalia sul mercato. Non è stato dimostrato che nel 2019 alcuna banca o altra istituzione finanziaria avrebbe aperto una linea di credito simile a quella concessa ad Alitalia. Le autorità italiane non hanno neppure presentato elementi a riprova del fatto che concedendo il prestito del 2019 lo Stato italiano, come creditore privato, aveva agito in modo finanziariamente prudente, a fronte dello scenario controfattuale, ossia la probabile liquidazione di Alitalia.
- (76) In terzo luogo, nella decisione di avvio del 2018 (cfr. il punto (30)), la Commissione ha osservato che le offerte relative al patrimonio di Alitalia sembravano insufficienti a coprire la restituzione dei prestiti del 2017 in aggiunta alla disponibilità di cassa prevista alla scadenza iniziale. A maggior ragione, pertanto, sembra meno probabile che il valore del patrimonio di Alitalia sarebbe stato sufficiente a coprire la restituzione del prestito del 2019.
- (77) In quarto luogo, nonostante la richiesta scritta dei servizi della Commissione, le autorità italiane non hanno fornito alcuna prova che dimostri che al momento della concessione del prestito del 2019 il valore del patrimonio di Alitalia sarebbe stato sufficiente a garantirne la restituzione.
- (78) La Commissione ritiene improbabile che un operatore privato avrebbe concesso i prestiti iniziali del 2017 visto che Alitalia avrebbe dovuto essere ceduta entro il novembre 2017; a maggior ragione, è ancora più improbabile che tale creditore avrebbe concesso un prestito aggiuntivo nel 2019 dopo il fallimento completo della procedura di cessione registrato fino a quel momento. Il continuo rinvio del completamento della procedura di cessione, le ripetute proroghe delle date di scadenza dei prestiti del 2017 senza il versamento di alcun interesse e la sospensione della restituzione, avrebbero probabilmente segnalato a un creditore privato che le prospettive di cessione di Alitalia erano addirittura peggiori di quanto inizialmente previsto.

⁽⁴¹⁾ Sentenza del 6 marzo 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale e Land Nordrhein-Westfalen/Commissione*, (West-LB) T-228/99 e T-233/99, EU:T:2003:57, punto 208.

⁽⁴²⁾ Cfr., in tal senso, la sentenza del 5 giugno 2012, *Commissione/EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punto 90 e la sentenza del 15 marzo 1994, *Banco Exterior de España*, C-387/92, EU:C:1994:100, punto 14; sentenza del 19 maggio 1999, *Italia/Commissione*, C-6/97, EU:C:1999:251, punto 16.

⁽⁴³⁾ <http://www.amministrazionestraordinariaalitaliasai.com/pdf/alitalia/audizione27032019.pdf>

- (79) In quinto luogo, appare improbabile che un creditore privato sarebbe stato disposto ad aumentare la propria esposizione, a meno che non avesse avuto validi motivi per ritenere che, in considerazione della sua precedente esposizione, le sue perdite economiche sarebbero state ancora maggiori in mancanza del prestito concesso nel 2019. Nella fase attuale non vi è nulla che comprovi una tale situazione.
- (80) La Commissione ritiene che al momento di decidere se concedere il prestito del 2019, un operatore in un'economia di mercato avrebbe quindi valutato il suo interesse finanziario ad aumentare di 400 milioni di EUR l'esposizione verso Alitalia, tenendo debitamente conto della precedente esposizione di 900 milioni di EUR più interessi relativa alla precedente concessione dei prestiti del 2017. Tale operatore avrebbe pertanto valutato lo scenario controfattuale rispetto alla concessione del prestito del 2019 attraverso il confronto con la liquidazione che avrebbe probabilmente fatto seguito alla mancata concessione dell'importo di 400 milioni di EUR.
- (81) In caso di liquidazione, un creditore operante in un'economia di mercato avrebbe potuto aspettarsi di recuperare, presumendo l'assenza di altri importanti debiti contratti da Alitalia nell'ambito dell'amministrazione straordinaria, il valore di liquidazione delle attività di Alitalia (al netto delle spese procedurali) e il saldo di cassa disponibile. Tali proventi netti avrebbero consentito di coprire una parte dell'importo del capitale dei prestiti del 2017 per 900 milioni di EUR più gli interessi contrattuali maturati e dovuti per il semestre iniziale (circa 150 milioni di EUR ⁽⁴⁴⁾).
- (82) Per contro, per concedere il prestito aggiuntivo di 400 milioni di EUR, un creditore operante in un'economia di mercato avrebbe considerato il fatto che le uniche prospettive di rimborso dei prestiti potevano derivare dalla cessione delle attività di Alitalia, cessione che avrebbe richiesto tempi più lunghi e avrebbe generato ulteriori deflussi di cassa operativi negativi nonché interessi finanziari sui prestiti del 2017 e sul prestito del 2019.
- (83) Un operatore in un'economia di mercato avrebbe avuto interesse ad aumentare l'esposizione verso Alitalia solo se i proventi della cessione attesi, insieme alla liquidità disponibile al momento della cessione (stimata pari al saldo di cassa a ottobre 2019 più il flusso di cassa operativo negativo nel periodo operativo aggiuntivo di Alitalia), fossero stati almeno superiori alla liquidazione più i costi finanziari aggiuntivi nel periodo in questione.
- (84) Alla domanda della Commissione di fornire elementi di prova a sostegno della conformità al principio dell'operatore in un'economia di mercato del prestito del 2019, l'Italia non è riuscita a dimostrare di aver valutato detta conformità. La Commissione ritiene che nessun operatore in un'economia di mercato avrebbe effettuato l'operazione in assenza di uno studio controfattuale dettagliato volto a confrontare l'interesse ad accrescere l'esposizione verso Alitalia per realizzarne la cessione con la liquidazione che avrebbe probabilmente fatto seguito alla mancata concessione dell'importo di 400 milioni di EUR.
- (85) Conseguentemente, la Commissione conclude, in via preliminare, che il prestito del 2019 non è conforme al principio dell'operatore in un'economia di mercato.

8.2.4.2.1. Esposizione precedente dello Stato in qualità di azionista di Alitalia

- (86) Come indicato al punto (24), nel 2017 l'Italia ha concesso ad Alitalia un importo di 900 milioni di EUR dopo che l'impresa era stata ammessa alla procedura di amministrazione straordinaria. Pertanto, lo Stato era già esposto nei confronti di Alitalia per un importo di 900 milioni di EUR (senza contare i 150 milioni di EUR di interessi maturati) nel momento in cui ha deciso di concedere il prestito di 400 milioni di EUR.
- (87) Nella presente sottosezione, la Commissione valuta in via preliminare se sia pertinente considerare altre esposizioni precedenti, diverse dai prestiti del 2017, per valutare se il prestito del 2019 sia conforme al criterio dell'operatore in un'economia di mercato.

⁽⁴⁴⁾ Calcolo preliminare basato su: i) tasso di interesse Euribor a 6 mesi più 1 000 punti base; e, ii) date di concessione e di esborso dei prestiti.

- (88) Lo Stato italiano era detentore di una precedente esposizione nei confronti di Alitalia in qualità di azionista indiretto: infatti, lo Stato italiano detiene il 65 % di Poste Italiane assieme alla Cassa Depositi e Prestiti (35 %), anch'essa di proprietà statale, e Poste Italiane stessa possedeva il 2 % di CAI, che a sua volta controllava il 51 % di Alitalia SAI. Di conseguenza, lo Stato italiano era azionista indiretto di Alitalia, di cui deteneva una quota pari all'1 % circa.
- (89) La Commissione ritiene in via provvisoria che questa esposizione indiretta e relativamente di minoranza nei confronti di Alitalia non potesse giustificare l'intervento dell'Italia volto ad aumentare la sua esposizione verso Alitalia mediante il prestito concesso nel 2019: infatti, Alitalia era stata sottoposta ad amministrazione straordinaria e qualsiasi creditore in un'economia di mercato avrebbe ritenuto irrilevante mantenere una partecipazione così modesta al momento di decidere se concedere tale prestito a rischio.
- (90) I rischi associati alla restituzione del prestito del 2019 sono molto elevati, dal punto di vista di un azionista, se si tiene conto della mancanza di una prospettiva di risanamento: la riuscita di una ristrutturazione di Alitalia era infatti molto incerta dopo la bocciatura del piano di risanamento da parte dei dipendenti (cfr. il punto (16)). Inoltre, gli azionisti sarebbero stati gli ultimi ad essere rimborsati in base all'ordinanza di ripartizione dei potenziali proventi di una (eventuale) procedura di cessione delle attività di Alitalia nell'ambito dell'amministrazione straordinaria. Tenuto conto dell'importo dei debiti finanziari pre-insolvenza, era quindi improbabile che gli azionisti di Alitalia recuperassero alcunché in caso di cessione delle attività della compagnia aerea.
- (91) Questo ragionamento è ulteriormente confermato dal fatto che nessun altro azionista di Alitalia, come le banche Intesa o Unicredit o gli operatori industriali Atlantia, Etihad o Air France-KLM, abbia concesso un prestito ad Alitalia dopo l'entrata di quest'ultima in amministrazione straordinaria.
- (92) Inoltre, la Commissione osserva che lo Stato italiano non ha addotto il motivo della posizione quale creditore di mercato pre-insolvenza di Alitalia a sostegno della conformità al principio dell'operatore in un'economia di mercato nei confronti del prestito concesso nel 2019 ad Alitalia.
- (93) In conclusione, la Commissione conclude in via preliminare che un operatore in un'economia di mercato che si fosse trovato nella situazione dello Stato italiano non avrebbe tenuto conto della propria potenziale esposizione indiretta come azionista indiretto di minoranza di Alitalia al momento di decidere se concedere il prestito nel 2019 alla compagnia aerea, ma avrebbe tenuto conto soltanto della sua esposizione di 900 milioni di EUR derivante dai prestiti del 2017.

8.2.4.3 Conclusioni provvisorie in merito all'esistenza di un vantaggio

- (94) Innanzitutto la Commissione conclude in via provvisoria che il principio dell'operatore in un'economia di mercato non sembra applicabile al prestito concesso nel 2019. In secondo luogo, anche supponendo che tale criterio fosse applicabile, la Commissione dubita che tale criterio sia soddisfatto per quanto riguarda il prestito del 2019.
- (95) Di conseguenza, la Commissione conclude, in via provvisoria, che il prestito concesso nel 2019 ha conferito un vantaggio economico ad Alitalia ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. L'Italia è invitata a fornire tutti i documenti e le prove pertinenti a sostegno delle sue dichiarazioni secondo le quali avrebbe agito come un operatore in un'economia di mercato quando ha concesso il prestito del 2019.

8.2.5. Potenziale distorsione della concorrenza e conseguenze sugli scambi tra Stati membri

- (96) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, una misura costituisce aiuto di Stato quando falsa o minaccia di falsare la concorrenza o incide sugli scambi tra Stati membri.

- (97) Si ritiene che una misura concessa da uno Stato falsi o minacci di falsare la concorrenza qualora sia atta a migliorare la posizione del destinatario nei confronti di altre imprese concorrenti ⁽⁴⁵⁾. È dunque sufficiente che l'aiuto consenta al beneficiario di mantenere una posizione concorrenziale più forte di quella in cui si troverebbe se l'aiuto non fosse stato concesso.
- (98) Secondo la relazione trimestrale del commissario straordinario di Alitalia, pubblicata nel settembre 2018 ⁽⁴⁶⁾, il mercato italiano del trasporto aereo di passeggeri, in cui Alitalia è principalmente attiva, è altamente competitivo ed è caratterizzato, tra l'altro, da un'alta penetrazione dei vettori *low cost* sul mercato domestico (la più elevata in Europa) e intraeuropeo.
- (99) La Commissione conclude pertanto, in via provvisoria, che il prestito concesso nel 2019 sia tale da incidere sugli scambi tra Stati membri poiché riguarda Alitalia, segnatamente Alitalia SAI e Cityliner, la cui attività di trasporto, per sua natura, concerne numerosi Stati membri. Inoltre, il prestito del 2019 è anche atto a falsare o minacciare di falsare la concorrenza nel mercato unico, poiché riguarda solo due imprese che si trovano in concorrenza con altre compagnie aeree nella rete europea.

8.2.6. Conclusione in merito all'esistenza di aiuti di Stato

- (100) In considerazione di quanto precede, la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito concesso a favore di Alitalia nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

9. LEGITTIMITÀ DELL'AIUTO

- (101) La Commissione osserva che il prestito del 2019 è stato concesso ad Alitalia senza alcuna notifica alla Commissione, in violazione dell'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE e dell'obbligo di astenersi dal dare esecuzione all'aiuto.
- (102) Pertanto, la Commissione conclude in via preliminare che il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato illegale.

10. COMPATIBILITÀ DELL'AIUTO

- (103) Nella misura in cui il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, la Commissione deve valutare se l'aiuto possa essere dichiarato compatibile con il mercato interno.
- (104) Secondo la giurisprudenza costante della Corte, lo Stato membro che chiede di poter concedere aiuti in deroga alle norme del trattato è soggetto all'obbligo di collaborazione nei confronti della Commissione.
- (105) In forza di tale obbligo, è tenuto in particolare a fornire tutti gli elementi atti a consentire a detta istituzione di accertare che ricorrano le condizioni della deroga richiesta ⁽⁴⁷⁾. Invitata a presentare osservazioni sulla compatibilità del prestito del 2019, l'Italia ha dichiarato soltanto che la compatibilità del prestito del 2019 dovrebbe essere valutata nell'ambito dell'indagine aperta con la decisione di avvio del 2018, senza fornire ulteriori informazioni che consentano alla Commissione di valutare la compatibilità del prestito del 2019.
- (106) La Commissione ritiene che Alitalia soddisfi i criteri per essere considerata un'impresa in difficoltà ai sensi del punto 20, lettera c), degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, in quanto Alitalia SAI e Cityliner erano già state dichiarate insolventi quando il prestito del 2019 è stato concesso (cfr. il punto (1)). Di conseguenza, la Commissione ha potuto effettuare una valutazione della compatibilità del prestito del 2019 soltanto come aiuto per il salvataggio e la ristrutturazione ai sensi degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione poiché, in quanto impresa in difficoltà, Alitalia non può beneficiare di alcun altro tipo di aiuto di Stato (cfr. il punto 23 dei citati orientamenti). Detti orientamenti stabiliscono le norme e le condizioni da considerare ai fini della valutazione della compatibilità di aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione a favore di imprese in difficoltà ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera c), del TFUE.

⁽⁴⁵⁾ Sentenza del 17 settembre 1980, *Philip Morris Holland BV/Commissione*, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, punto 11.

⁽⁴⁶⁾ <http://www.amministrazionestraordinariaalitaliasai.com/pdf/alitalia/doc-3-relazione-az-trim-1-luglio-30-settembre-2018-omissis.pdf>

⁽⁴⁷⁾ Sentenza del 28 aprile 1993, *Repubblica italiana/Commissione*, C-364/90, ECLI:EU:C:1993:157, punto 20.

- (107) Due tipi di aiuti definiti negli orientamenti sono pertinenti nella fattispecie, vale a dire gli aiuti per il salvataggio e gli aiuti per la ristrutturazione.
- (108) Ai sensi del punto 26 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per il salvataggio sono, per loro stessa natura, una forma di assistenza temporanea e reversibile. La loro finalità principale è consentire di mantenere in attività un'impresa in difficoltà per il tempo necessario a elaborare un piano di ristrutturazione o di liquidazione.
- (109) Ai sensi del punto 27 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per la ristrutturazione spesso comportano un'assistenza più permanente e devono ripristinare la redditività a lungo termine del beneficiario in base a un piano di ristrutturazione realistico, coerente e di ampia portata, consentendo, al contempo, un sufficiente contributo proprio e una condivisione degli oneri e limitando le potenziali distorsioni della concorrenza.
- (110) L'Italia non ha fornito alcun elemento che dimostri che il prestito concesso nel 2019 soddisfa i criteri degli aiuti per il salvataggio o per la ristrutturazione previsti dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (111) Per essere considerati compatibili con gli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti per il salvataggio o per la ristrutturazione devono soddisfare una serie di criteri cumulativi previsti al punto 3 degli orientamenti, e segnatamente: a) contributo al raggiungimento di un obiettivo ben definito di interesse comune; b) necessità dell'intervento statale; c) adeguatezza della misura di aiuto; d) effetto di incentivazione; e) proporzionalità dell'aiuto (aiuto limitato al minimo); f) prevenzione di effetti negativi indebiti sulla concorrenza e sugli scambi tra gli Stati membri; g) trasparenza dell'aiuto.
- (112) A norma del punto 39 di detti orientamenti: «*Qualora uno dei criteri di cui sopra non sia soddisfatto, l'aiuto non sarà considerato compatibile con il mercato interno.*»
- (113) A tale riguardo, con riferimento agli aiuti finalizzati sia al salvataggio sia alla ristrutturazione, spetta allo Stato membro in questione fornire gli elementi necessari per stabilire se l'aiuto possa essere considerato compatibile. In particolare, lo Stato membro deve individuare e definire un obiettivo di interesse comune in linea con le condizioni stabilite negli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione, dato che la valutazione del rispetto degli altri criteri dipende da tale obiettivo. La Commissione non può, di propria iniziativa, definire tale obiettivo in sostituzione di quello dello Stato membro qualora esso non vi provveda. Per quanto riguarda l'obiettivo di interesse comune, la Commissione osserva che l'Italia non ha fornito alcun elemento di prova che dimostri che il prestito del 2019 è stato concesso, come stabilito al punto 43 dei citati orientamenti «*in quanto è volto a prevenire problemi di ordine sociale o a risolvere fallimenti del mercato ..., ripristinando la redditività a lungo termine dell'impresa ...*».
- (114) Accertare che l'aiuto persegua un obiettivo di comune interesse è una condizione preliminare essenziale per l'analisi di diversi altri criteri. Alla luce di quanto precede, a questo stadio della procedura, non si può dimostrare i) che l'intervento dello Stato era necessario per perseguire un obiettivo di comune interesse, ii) che l'aiuto era adeguato, iii) che l'effetto di incentivazione è stato soddisfatto, iv) che l'aiuto era limitato al minimo e che non vi sono stati effetti negativi indebiti sulla concorrenza e sugli scambi tra Stati membri.
- (115) Atteso che, come stabilito al punto 39 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, qualora uno dei criteri di cui sopra non sia soddisfatto, l'aiuto non può essere considerato compatibile con il mercato interno, la Commissione, a questo stadio della procedura, conclude pertanto in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 non poteva essere considerato un aiuto per il salvataggio o un aiuto per la ristrutturazione compatibile con il mercato interno a norma degli orientamenti.
- (116) Nonostante tale conclusione provvisoria, nei punti che seguono la Commissione valuta per completezza anche se il prestito concesso nel 2019 soddisfa altre condizioni stabilite dai citati orientamenti.

- (117) In primo luogo, conformemente ai punti 70 e 71 degli orientamenti per il salvataggio e la ristrutturazione, gli aiuti possono essere concessi alle imprese in difficoltà per una sola operazione di ristrutturazione. Pertanto, qualora siano trascorsi meno di 10 anni dall'erogazione precedente di un aiuto per il salvataggio o per la ristrutturazione o di una misura temporanea di sostegno alla ristrutturazione oppure dalla fine del periodo di ristrutturazione o dalla cessazione dell'attuazione del piano di ristrutturazione - a seconda di cosa sia avvenuto per ultimo - la Commissione non autorizzerà altri aiuti (principio dell'aiuto «una tantum»).
- (118) Poiché è possibile che Alitalia abbia beneficiato di un aiuto per il salvataggio nel 2017 ⁽⁴⁸⁾ grazie ai prestiti concessi nel 2017, a questo stadio della procedura la Commissione nutre anche dubbi sul fatto che il principio dell'aiuto «una tantum» sia stato rispettato; se tale dubbio fosse confermato, il prestito concesso nel 2019 non potrebbe essere considerato un aiuto per il salvataggio o per la ristrutturazione compatibile con il mercato interno.
- (119) In secondo luogo, per quanto riguarda la proporzionalità del prestito del 2019 come aiuto al salvataggio, la Commissione non dispone di alcun elemento di prova circa la proporzionalità dell'aiuto in quanto l'Italia non ha fornito dati sul fabbisogno di tesoreria di Alitalia e in tali circostanze la Commissione non è in grado di stabilire se il prestito del 2019 fosse il minimo necessario per mantenere Alitalia in attività per sei mesi.
- (120) In terzo luogo, per quanto riguarda gli aiuti per la ristrutturazione, le autorità italiane non hanno presentato alla Commissione né un piano di ristrutturazione finalizzato a ripristinare la redditività a lungo termine né un piano di liquidazione per la cessione delle attività di Alitalia e la successiva liquidazione della società entro un lasso di tempo ragionevole, come richiesto dal punto 55, lettera d), punti ii) e iii), degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (121) In quarto luogo, per quanto riguarda la proporzionalità del prestito del 2019 quale aiuto per la ristrutturazione, come stabilito al punto 61 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, l'importo e l'intensità dell'aiuto per la ristrutturazione devono essere limitati al minimo strettamente necessario per consentire la ristrutturazione, in funzione delle risorse finanziarie esistenti del beneficiario, dei suoi azionisti o del gruppo di cui fa parte. In particolare deve essere garantito un livello sufficiente di contributo proprio ai costi della ristrutturazione e la ripartizione degli oneri. L'Italia non ha fornito alcun elemento a comprova del fatto che un investitore o un gruppo di investitori avrebbe fornito di nuovo un simile contributo proprio che avrebbe dovuto corrispondere all'importo dell'aiuto (almeno all'importo del capitale dei prestiti) come richiesto dalla sezione 3.5.2.1 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (122) In quinto e ultimo luogo, ai sensi del punto 76 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione, per limitare il più possibile gli effetti negativi sulle condizioni degli scambi, in modo che prevalgano gli effetti positivi, nel concedere aiuti per la ristrutturazione devono essere adottate misure volte a limitare distorsioni della concorrenza (le «misure di compensazione»). Le autorità italiane non hanno presentato alcuna misura di compensazione per evitare tali indebite distorsioni della concorrenza, quali una riduzione della capacità disponibile dei posti-km o la riduzione degli slot, come previsto dalla sezione 3.6.2 degli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.
- (123) Per i motivi di cui sopra, in questa fase dell'indagine, la Commissione è giunta alla conclusione provvisoria che il prestito concesso nel 2019 non soddisfa le condizioni stabilite dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.

10.1. Conclusione in merito alla compatibilità dell'aiuto di Stato

- (124) Di conseguenza, in questa fase dell'indagine, la Commissione conclude in via provvisoria che vi sono seri dubbi circa la compatibilità del prestito concesso nel 2019 con il mercato interno e invita le autorità italiane e tutte le parti interessate a presentare osservazioni.

⁽⁴⁸⁾ L'Italia ha notificato i prestiti del 2017 come aiuto per il salvataggio dopo la sua concessione, tuttavia i prestiti del 2017 non sono stati restituiti dopo sei mesi né convertiti in aiuto per la ristrutturazione mediante l'invio di un piano di risanamento realizzabile come previsto dagli orientamenti sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione.

11. CONCLUSIONI

- (125) Per i motivi di cui sopra, in questa fase dell'indagine, la Commissione conclude in via provvisoria che il prestito concesso nel 2019 costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, che è stato concesso in violazione dell'obbligo di astenersi dal dare esecuzione all'aiuto di cui dell'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, e che ci sono seri dubbi sulla sua compatibilità con il mercato interno.

La Commissione richiama l'attenzione dell'Italia sul fatto che l'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE ha effetto sospensivo, ricordando alle autorità italiane che l'articolo 16 del regolamento (UE) 2015/1589 del Consiglio stabilisce che ogni aiuto illegale può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.

La Commissione comunica all'Italia che intende informare i terzi interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi significativa della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. La Commissione informerà inoltre le parti interessate degli Stati EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*, e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Le parti interessate saranno invitate a presentare osservazioni entro un mese dalla data della suddetta pubblicazione.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL